

Älvorna

drama av Christian Lanciai (2009)

personerna (i den ordning de uppträda):

John
Lucy
Vincent
Bruce
Greg
Professor Smith
Lydia Laing
en maskerad vålnad
Arthur Koestler
Lev Borisovitj Kamenev
Grigorij Jevsejevitj Apfelbaum Sinovjev
en fångvaktare
en kypare
en kroggäst
Amiral Wilhelm Canaris
Rudolf Hess
Adolf Hitler
Doktor Sigmund Freud
Stefan Zweig
Carl Gustav Jung
Georg Ivanovitj Gurdjeff
Pius XII, påve
President Franklin D. Roosevelt
en tysk överste
en Gestapo förhørsledare
General Ludwig Beck
Borgmästare Karl Goerdeler
Biskop Clemens August von Galen
Fältmarskalk Erwin Rommel
Raoul Wallenberg
Överste Claus von Stauffenberg
Jean och Pascal, franska motståndsmän

andra motståndsmän, poliser från Gestapo, militärer, etc.

Handlingen äger rum före och under andra världskriget
i England, Frankrike, Tyskland och Italien.

*"Enligt uråldrig keltisk och fornnordisk tro blev de människor till älvor som dog på fel sätt.
Föreställningen lever undermedvetet kvar ännu idag i till exempel uttrycket 'älvamakerska',
en barnmorska som gör aborter."*

– C. G. Jung

Akt I scen 1. I puben.

John Varför tror ni han vill träffa oss egentligen?
Lucy Det får vi väl veta i kväll.
Vincent Vad vet vi om vår professor egentligen? Och varför har han alltid visat ett så synnerligt intresse för oss?
Bruce Det kan du väl försöka lista ut själv, Vincent. Vi är ju inte precis vilka studenter som helst.
Greg Ärligt talat har jag alltid känt mig lite generad över att Cambridges skummaste professor haft ett speciellt gott öga till oss. Ingen tycker om att känna sig utvald när han inte får veta vad han utvalts för.
Lucy Det är kanske det vi får veta i kväll.
Greg Jag ansluter mig till Vincents kritiska inställning. Vad vet vi om honom egentligen? Vet någon något om den här skummisen till professor?
Bruce Han lär som barn redan ha gjort sig bemärkt för att ha hävdat att han stått i kontakt med älvor.
Stanley Var det inte det som Conan Doyle av alla människor genomskådade som ett rent bedrägeri?
Bruce Nej, det var ett annat. I professors fall kunde ingen bluff genomskådas.
Greg Det gör honom bara ännu skummare.
John Vad vet du mera om saken? Vill du påstå att han verkligen stod i kontakt med älvor?
Bruce Jag försökte ta reda på närmare detaljer om saken. Han hävdade bestämt att han stod i kontakt med älvor, experter och psykiatriker tillkallades för att förmä gossen att ta tillbaka sina utsagor och få honom att förstå att det inte var hälsosamt att inbilla sig saker, men pojken gick inte att omvända.
Vincent Så vad blev resultatet?
Bruce Då pojken så tvärsäker envisades med sin talang och insikt i älvornas värld försökte man till och med få fram expertfotografer som skulle försöka få dem på bild för att om möjligt få fram bevis för att pojkens utsagor faktiskt kunde vara sanna, och bilder togs, men dessa försvann spårlöst liksom även själva fotografen.
Greg Och en sådan skummis blir ändå professor?
John Som professor har han alltid varit oklanderlig. Han har skött sitt jobb perfekt genom alla åren, och det är mer än trettio år nu.
Lucy Det har alltid gått underliga rykten om honom. Somliga har viskat om att han stått i kontakt med underrättelsetjänsten.
John Närmare bestämt Winston Churchill, en maktlös oppositionspolitiker utan inflytande och med dalande stjärna efter alltför många misslyckanden. Vi har aldrig glömt hans katastrofala Gallipolifiasko i det stora världskriget.
Bruce Det hade kunnat lyckas om hans order åtföljts och man visat större uthållighet. Som det var avbröt man invasionsförsöket efter att två jagare sänkts. Man blev rädd och flydde.
Greg Försvarar du honom?
Bruce Det var inget fel på hans plan. Det hade kunnat förkorta kriget med flera år och slå ut Turkiet från början. Han hade otur. Det gick inte som planerat.
Greg Men vad har vår professor med honom att göra? Professorn var väl aldrig politisk?
John Det är det vi inte vet.
Lucy Kanske vi får veta det i kväll.
Greg Men ärligt talat, varför tror ni han har utvalt just oss? Vad har vi gemensamt?
John Vi är briljanta studenter med intellektuell skärphet och exceptionell

Bruce Något annat har vi knappast gemensamt.
 Greg Inga gemensamma politiska intressen eller sympatier?
 Vincent Jag vill personligen gärna åka ner till Spanien och dra en lans för republikanerna.
 Greg Och Bruce har varit hos bolsjevikerna i Ryssland.
 Lucy Jag har försänkningar i Frankrike, men de är allt utom politiska.
 Bruce Och du, John, är initierad i den tyska kulturen och talar tyska flytande.
 John Jag avskyr nazisterna.
 Lucy Vem gör inte det?
 Greg Det är kanske just det som vi alla gör, och en annan som gör det är Winston Churchill.
 John Ja, det kan vara vår gemensamma nämnare för vår professor.
 Lucy Jag vet en sak till.
 Bruce Nå?
 Lucy Utom vi har han också sett till att Lydia Laing kommer dit.
 Vincent Lydia Laing? Den blinda parapsykologen?
 Bruce Vem vill ha nånting med henne att göra?
 Lucy Professorn.
 Greg Då kan det bli verkligt intressant.
 Bruce Jag tror det är bäst vi stärker oss med en extra öl för säkerhets skull. Vad säger ni, kolleger?
 Vincent För all del. Jag kan alltid ta en till.
 Greg Du har rätt. Jag tror vi behöver det.
 Bruce Vi får ju inte möta den professorn alltför nyktra.
 Lucy Det har sagts om honom, att fastän han aldrig dricker är han aldrig nykter.
 Bruce Ja, det stämmer bra in på hans speciella karaktär.
 John Hur som helst, så tror jag inte han har några obehagliga överraskningar åt oss. Snarare tvärtom.
 Lucy Det blir kanske vårt livs äventyr.
 Vincent Ja, man vet aldrig med Lydia Laing.
 Greg Bara han inte lockar in oss i spiritistiska äventyr.
 Bruce Den epoken dog med Conan Doyle, Greg, som för resten inte ens han lyckades genomskåda den inbillade andevärlden.
 Vincent Om den nu var så inbillad.
 John Det är det ingen någonsin har blivit klok på, liksom om älvorna existerar eller inte, liksom professors egentliga karriär och vetenskap.
 Lucy Han har nog bara något speciellt intressant förslag att erbjuda oss.
 Bruce Som försökskaniner?
 John I bästa fall.
 Bruce Och i sämsta?
 (John kan inte svara.)
 Vincent Hur var det med ölet, vänner?
 (De får in ölet och fortsätter pokulerandet.)

Scen 2. Hemma hos professor Smith. Ett typiskt professorshem med öppen spis och ett stort bibliotek, varm och hemtrevlig stämning.

Smith Välkomna, mina vänner. Slå er ner. Jag är glad att ni alla kunde komma.
 Bruce Vad handlar det om egentligen, professorn? Ni får det att verka så hemlighetsfullt, som om det gällde världsangelägenheter.
 Smith Med din skarpa intuition har du inte hamnat långt från sanningen, Bruce.

Smith Tvärtom, min vän, tvärtom. Det gäller snarare att råda bot på allt politiskt, ty allt politiskt idag är i grund och botten sjukt.

Vincent Ni får väldigt gärna förklara er, professorn.

Smith Det förstår jag att ni gärna vill. Hur långt har ni kommit i era gissningar? Vad tror ni att jag har bett er hit för, och just er av alla människor?

Bruce Det är just det vi har funderat oss galna för.

Smith Slappna av, mina vänner. Jag rekommenderar att ni alla förser er med vilken drink ni helst behagar. Min bar torde kunna erbjuda allt.

Bruce Då tackar jag inte nej till en omedelbar whisky.

Smith Hur mår dina Moskvakontakter, Bruce? Är du fortfarande intim med den där Sinovjev?

Bruce Tack, han mår bra, så vitt jag vet. Vi har inget otalt med varandra.

Smith Och du, Vincent, har du fortfarande ambitionen att fara ner till Spanien och se till att republikanerna segrar?

Vincent I högsta grad.

Smith Och du, John, hur mår dina vänner i Berlin?

John Det undrar jag också. I dessa dagar vet man aldrig från den ena dagen till den andra vem som ännu lever och som förblir kontaktbar.

Smith Det är det jag menar. Och du, Lucy, längtar du inte tillbaka till Paris?

Lucy Jag hoppas kunna flytta dit så snart jag är färdig med min examen.

Smith Det blir nog snarare än du tror. Och du, Greg, hur mår din vän Arthur Koestler?

Greg Han sliter ihjäl sig som alla andra journalister på kontinenten som har det svårt och ser varthän det barkar.

Smith Och varthän barkar det?

Greg Åt helvete.

Smith Och det är därför jag har bett er hit. Vi väntar bara på den viktigaste av er alla: Lydia Laing. Hon borde ha kommit redan.

Lucy Det är dåligt väder ute. Hon har kanske fått transportsvårigheter. *(Det ringer på dörren.)*

Smith Där är hon. Som på beställning. Då är vi alla här.

Greg *(har skyndat upp och öppnat för Lydia, som kommer in, en liten blind varelse med käpp)* Välkommen, Lydia. Ursäkta vädret.

Lydia Det var inte ert fel. Det är jag som ska be om ursäkt för att jag är oförskämt sen.

John *(har skyndat sig upp och skakar hand med henne)* Du om någon hade en ursäkt för att bli försenad i detta väder, Lydia.

Lydia Är det John?

John Ja.

Lydia Vilka mer är här?

Bruce Jag är här, din egen Bruce, alltid redo att bistå dig. *(hälsar på henne)*

Lydia Tack, Bruce.

Lucy Mig känner du sedan gammalt.

Lydia Så roligt att du är här, Lucy.

Vincent Vi har inte setts så mycket, men jag vet vem du är. Jag är Vincent.

Lydia Det är du som är latinaren.

Vincent Ja.

Lydia Då har jag visst träffat alla. Finns det fler?

Smith Bara jag, Lydia.

Lydia Ja, ni är ju den sammankallande, professorn. Jag har fortfarande inte den blekaste aning varför jag har blivit kallad hit till er tillsammans med alla dessa främlingar.

Lucy Vi sitter alla i samma båt, och det verkar vara vår enda gemensamma nämnare.

Smith Ändå är du den, Lydia, som om någon av er borde fatta sammanhanget.

Lydia Inte denna gång. Till och med en blind har svårt för att fatta självklarheter, om de är alltför självklara.

Smith De är inte självklara alls. Men ni har alla det gemensamt att ni är medvetna om den fara som hotar freden i Europa och mer än så.

John Nazisterna?

Smith Om de ändå vore ensamma! Tyvärr har de sällskap av bolsjevikerna i Ryssland och fascisterna i inte bara Italien och Spanien. Alla dessa diktaturer fungerar som varandras underblåsare i åsidosättandet av alla mänskliga värderingar för sin egen diktatoriska girighets och egoisms skull.

Bruce Kommunisterna i Ryssland är inte enbart egoister.

Smith Jo, Stalin är det, liksom Hitler och Mussolini.

Greg Och vad kan *vi* göra åt saken?

Smith Allt, mina vänner, ty ni är begåvade och känner ansvar. Annars skulle ni inte vara så engagerade i demokratins krissituation i Spanien, i judarnas situation i Tyskland och i det växande förtrycket i Ryssland. Ni känner vad som håller på att hända och är därför engagerade och är beredda att göra allvar av ert engagemang. Därtill är ni språkkunniga, du talar ryska flytande, Bruce, liksom du, John, talar flytande tyska. Lucy kunde gälla för en fransyska, och Vincent behärskar både spanska och italienska. Därtill förstår ni er på främmande folks mentaliteter och känner därför empati med dem, vilket är det viktigaste av allt, inte minst för judarna, Greg, fastän du inte ens är jude själv.

Vincent Och vad har ni med våra begåvningar och engagemang att göra?

Smith Din fråga är alldeles berättigad, Vincent, och jag har hela tiden väntat på att någon av er skulle be mig förklara mig. Jag är skyldig er en förklaring, och den förklaringen är relativt enkel. Jag börjar bli en gammal man, och jag kan inte längre agera lika fritt som jag kunde förr i världen, under det stora världskrigets och tjugotalets dagar, men jag har fortfarande mina kontakter och mina antenner ute, som ständigt vibrerar och känner vad som händer och fyller mig med alarm. Därför har jag sammankallat er. Jag vet att ni kan rädda världen, när jag inte längre kan göra det.

Greg Vad ber ni oss att göra?

Smith En som delar mina farhågor är ministern i ständig motvind, Winston Churchill. Han har i princip hela sin regering emot sig, fastän han har rätt. Han är den enda i regeringen som vet exakt vad som håller på att hända i Tyskland. Hitler håller på att ställa till med ett nytt världskrig, som om det förra inte var alldeles tillräckligt. Och vi vet att han ämnar inleda det i Spanien, som är utsett till en sorts övningsområde för fascistisk krigföring. Du är modig som vill fara dit, Vincent. I bästa fall kan kriget och diktaturerna stoppas redan där.

Vincent Säg vad jag skall göra för att stoppa dem, och jag skall göra det.

Smith Det är rätta andan, Vincent, men du kan inte klara dig ensam. Därför vill jag att du alltid skall hålla kontakten med dessa vänner omkring dig som du har här. Jag vill att ni från och med idag skall vara såsom sammangjutna till en oupplöslig enhet för världens bevarande och räddning. Men jag går händelserna i förväg.

Lydia Och varför har ni bett en stackars blind stackare hit till denna elitgrupp av världsfrälsare?

Smith Därför, Lydia, att du är kanske den viktigaste länken i kedjan. Du kan se och känna vad ingen annan kan. Jag vet att du liksom jag själv i min barndom och ungdom har stått i kontakt med älvorna. Du kanske gör det fortfarande. I varje fall vet du vad de osynliga dimensionerna handlar om och hur den så kallade andevärlden fungerar, då du har kontakt med den.

Lydia Inte alls. Jag är bara överkänslig. Jag har rykte om mig att vara paranoid.

Smith Det finns två sorters paranoia. Den ena är inbillad och den andra är äkta. Vi är här bara intresserade av den andra, som inte är paranoia alls utan bara överkänslighet. Du känner faror, Lydia, innan de är reella. Du varnade för nazismen innan den tog makten och innan den ens var känd utanför Tyskland. Du vet allt vad som händer bakom världsordningens kulisser, för du känner det.

Lydia Tro inte att det är frivilligt. Jag har gjort ingenting för att förtjäna det. Det är min blindhet som resulterat i några extra skärpta sjätte sinnen. Det är allt.

Smith Och det är dem vi behöver. Ta med Lydia till Paris, Lucy. Hon behöver omväxling och att få komma ut i världen, och Paris är fortfarande kontinentens huvudstad. Du, Vincent, borde följa med dem för att därifrån kunna operera ner till Spanien.

Vincent Ni har fortfarande inte förklarat vad ni egentligen vill oss.

Smith Jag håller själv på att förlora synen, Vincent. Jag ser sämre och sämre nästan dag för dag. Det var därigenom jag kom i kontakt med Lydia, som gav mig några tips om vad för andra sinnen jag borde utveckla i stället, vilket väckte min uppmärksamhet för hennes oerhörda outnyttjade resurser och begåvningar. Under det stora världskriget och åren efteråt var jag nästan maniskt aktiv i vår underrättelsetjänst mest som koordinator när det gällde genomförandet av alla Europas nya demokratier, som tyvärr de flesta gått i graven sedan dess. President Wilson personligen utsåg mig till sin personliga budbärare till olika jungfruliga demokratiska regeringar i Europa, främst till Tjeckoslovakien, Ungern och Österrike. Jag organiserade ett nätverk av kontakter för bibehållandet av Europas demokratiska ordning, som nu allt håller på att förintas av nazister och fascister, och jag kan inte längre göra så mycket åt saken.

John Vi är inga politiker, professorn, Och ingen av oss har någonsin haft något med underrättelsetjänsten att göra.

Smith Och det är just er stora fördel. Ni är fria. Ingen misstänker er. Och ni har den rätta känsligheten och samvetskänslan för vad som är rätt och vad som borde göras. Därför kan ni göra det.

Greg Göra vad?

Smith Avstyra ett andra världskrig.

(En stunds andäktig tystnad inför professorns oerhörda yttrande.)

Bruce Hur allvarligt är det? Som jag har förstått saken vill alla bara ha fred.

Smith Problemet är, att alla vettiga människor bara vill ha fred, men tyvärr har det kommit en del mindre vettiga människor till makten på olika håll i Europa på senare tid, som Mussolini, Hitler och Stalin. En maktmänniska utan vett ställer alltid förr eller senare till med krig, då det är den enda utväg han ser ur sitt maktvanvetts återvändsgränd.

John Och hur kan vi stoppa dem?

Lydia Älvorna skall hjälpa er.

Bruce Vilka älvor?

Lydia Dum fråga.

Vincent Ser du älvor, Lydia?

Lydia Ja, jag ser dem, för jag är blind, och de är mina ögon.

Bruce Kan du närmare förklara och definiera deras väsen för oss?

Greg Var inte spydig, Bruce. Det är onödigt och dumt att vara stygg.

Lydia Den som inte förstår dem av sig själv kan aldrig få dem förståeligt förklarade för sig, men för dem som känner dem behövs ingen förklaring.

John En förklaring så god som någon.

Greg Men vad menar du egentligen, Lydia?

Lydia Precis vad jag säger och ingenting mer. Älvorna skall hjälpa er.

Smith Vad hon menar, om jag förstått saken rätt, är, att då Lydia menar sig stå i kontakt med älvorna på umgängesnivå skall hon genom denna kontakt kunna hjälpa er med vad för ideella företag ni än ger er i kast med.

Lucy Kommer du med mig till Paris, Lydia?

Lydia Gärna.

Bruce Vincent blir en bra beskyddare åt er, som förkläde åt en attraktiv äventyrerska och som ledsagare för ett blint medium.

Lucy Vi ska ha roligt i Paris, Lydia. Man behöver inte se för att känna det.

Lydia Jag vet. Jag är inte rädd.

Vincent Jag skall gärna hjälpa er ha roligt tills jag far till Spanien.

Lucy Då blir vi tre. Vill fler följa med?

John Jag måste till Berlin.

Greg Jag måste till Rom men kan besöka er i Paris emellanåt. Min vän Koestler är mycket där.

Lucy Då blir vi fyra, kanske fem.

Bruce Jag måste förr eller senare tillbaka till Moskva. Paris ligger tyvärr inte på vägen.

John Tillbaka till ärendet. Ni har ännu inte talat om vad ni egentligen väntar er av oss, professorn.

Smith Jag tror att ni är på rätt väg redan. Mera behövs inte. Älvorna vägleder er redan.

Bruce Tacka fan för det.

Greg Bruce!

Lydia Det gör inget. Han bara skämtar.

Bruce Tack för det. Vi skall nog komma väl överens med era älvor, Lydia.

Smith Det tror jag också.

John Men vad säger och menar Churchill egentligen? Är det något jag bör veta, eftersom jag ska till Berlin?

Smith John, du ska få några viktiga kontakter. Känner du till Dennis Wheatley?

John Äventyrsförfattaren?

Bruce Och kollega med Alistair Crowley, en illa beryktad ockultist.

Smith Churchill konsulterar Wheatley men inte Crowley, som bara är en pajas, medan Wheatleys kunskaper om hemliga sällskap på kontinenten, deras intriger, ambitioner och mentaliteter kan vara betydelsefulla. En annan av Churchills kontakter är Bruce Lockhart.

Bruce Han som offrade Reilly i Moskva?

Smith Nej, Lockhart gjorde tvärtom allt för att rädda honom, och Lockhart känner Sinovjev.

Bruce Det är jag som borde ha Lockhart som kontakt och inte John.

Smith Lockhart är inte i Ryssland längre. Han är mest aktiv i Berlin och Prag.

John Jag tror jag har träffat honom en gång.

Bruce Men vart vill ni komma egentligen, professorn, och menar ni verkligen allvar? Ni skryter om er kontakt med en försupen parlamentsledamot och föredetting, som åstadkom det stora världskrigets största militära fiasko i Gallipoli, och ni framhåller den fallne ministerns skumma kontakter som ockulta äventyrsförfattare och skummisar som av avgörande betydelse för världens politiska framtid, medan ni prackar på oss en blind andeskåderska som tror på älvor och som skall medfölja oss på våra resor och äventyr för att beskydda oss. Hur kan ni vänta er att vi ska ta er på allvar, professorn?

John Bry er inte om honom, professorn. Han har redan druckit för mycket av er bästa whisky. Men låt mig fråga: vad ser ni för faror egentligen? Vad hotar oss? Och vad ser Lydia som inte vi ser?

Smith Faran, min vän, är att nazisterna ledda av Hitler inte skyr några medel för att hämnas på hela världen för sitt nederlag i förra världskriget. De är världens sämsta förlorare och ämnar bara därför göra samma sak om igen bara för att förlora en gång till. Åtminstone står det så i deras program, och Hitler tänker utnyttja alla medel för att genomdriva det med våld. Han har rivstartat världens största vapenindustri enbart i syfte att upprusta Tyskland för krig. Churchill håller sig noga informerad om vad karlen egentligen håller på med i lönndom, då han förlägger vapenindustrin till kamouflerade fabriker som låtsas vara civila. Allt vad Hitler gör sker med beräkning. Han är inte klok och måste stoppas, och därtill använder han sig av ockult kunskap i destruktiva syften. Han har brutit med alla upplysningstidens och naturvetenskapens landvinningar för att i stället återupprätta trolldom och fanstyg och svart magi.

Bruce Desto mera skäl att inte ta honom på allvar.

Smith Han har gått så långt som till att efterforska Longinus spjut, det där legendariska spjutet, ni vet, som sägs vara det som bevisade att Jesus fortfarande levde när han hade dött på korset, och till att skicka hemliga agenter till Tibet för att lära sig av tibetanernas hemliga ockulta kunskaper. Hitler är inställd på att ta över hela världen som diktator och tänker inte ge sig förrän han lyckats eller misslyckats, och han tänker fullkomligt strunta i hur många offer hans försök kommer att kräva på vägen. Han lär ha sagt, att det förra världskrigets samlade förluster av tio miljoner offer kommer han att utkräva hämnd för av resten av världen till minst det dubbla antalet.

John Och mot en sådan galen tyrann vill ni skicka ut oss, en menlös skara studentikosa idealister med en blind älvkunskepare som ledare?

Smith (allvarligt) Mot svart magi hjälper endast vit magi.

Bruce Lever ni i Medeltiden, Sir?

Smith Nej, Bruce, men jag och alla andra som vet är angelägna om att hindra att vi åter sjunker in i Medeltiden, vars mörker en man som Hitler vill omfatta oss alla med.

Vincent Jag kan bara säga, att vi är beredda att göra vårt bästa, och personligen ämnar jag börja i Spanien.

Bruce Jag tror ännu bolsjevikerna i Moskva kan omvändas i demokratisk riktning. Därför åker jag dit.

John Jag kan inte göra något åt situationen i Berlin, men jag kan odla kontakter där och hålla mig underrättad genom säkra källor. Det har redan gjorts ett antal attentat mot Hitler, och det blir säkert fler.

Smith Bra, John.

Greg Om judarna får det för djävligt i Tyskland har redan utrikesminister Balfour för nästan tjugo år sedan lovat dem ett eget land i Palestina. Fler än jag är ivriga med att se till att det löftet inte var tomt.

Lucy Från kontinentens hjärta i Paris kan jag koordinera vår spionligas olika aktiviteter.

Lydia Och jag kan varna i god tid när jag vädrar någon fara.

Smith Det är just den funktionen, Lydia, som kan vara den viktigaste av alla, varför jag värvat dig för denna verksamhet som den viktigaste länken av alla.

Lydia Professorn har alltid kunnat lita på mig.

Smith Några fler frågor?

(En allmän begrundande tystnad råder.)

Bruce Vi är alltför medtagna inför dessa halsbrytande äventyrliga prospekt för att ens kunna andas någon protest, professorn.

Smith Det låter bra, Bruce. Någon annan? *(ser sig frågande omkring. Ingen har något mer att säga.)* Då föreslår jag, mina vänner, att ni tar er ytterligare en drink. Det

(Bruce förser sig genast med mera whisky. De andra följer exemplet med olika drinkar, och stämningen blir mera hjärtlig och avkopplad.)

Lydia (viskar något till Lucy)

Lucy (svarar) Naturligtvis, Lydia. (vänder sig till sällskapet) Lydia vill gå hem och har bett mig följa henne. Hon blir så lätt uttröttad av sociala påfrestningar. Ursäktar ni oss?

Vincent Naturligtvis, Lucy. Får jag följa med?

Lucy Naturligtvis. Vi har ju gemensamma intressen i Paris.

Lydia Tack, professorn, för ert reservationslösa förtroende. Vi skall icke svika er.

Lucy Vi beklagar att vi måste bryta upp och gå miste om resten av kvällen.

Greg Vi går nog strax hem vi andra också.

Bruce Eskortera damerna väl, Vincent.

Vincent Jag ska göra mitt bästa.

Bruce (mera för sig själv) Det tror jag det. Lucy är ju en skönhet.

(Professorn följer damerna och Vincent ut. De andra sitter kvar och pokulerar så länge.)

Bruce Vad tror ni egentligen? Är vi utsatta för ett *practical joke* eller ett bedrägeri som professorn först av alla själv fallit offer för?

John Fråga honom.

Greg (när professorn kommer tillbaka från ytterdörren) Professorn, Bruce har en fråga till er.

Smith Så bra. Jag hoppades på något sådant.

Bruce Det har mest varit prat om älvor hela kvällen. Då ni har varit ansvarig, professorn, vill vi gärna höra om era egna upplevelser av älvor. Det var ju vad ni gjorde er känd för redan som barn. Är ni fortfarande ansatt av dem?

Smith Tack för frågan, Bruce. Jag ska gärna vara fullkomligt uppriktig mot er. Ni är de tre mest skeptiska i er grupp, och ni tvivlar förmodligen på både det ena och det andra och undrar kanske rentav om ni varit utsatta för ett bedrägeri från min sida. Jag kan försäkra er att så inte är fallet.

Bruce Förklara er då, professorn. Vi köper inte vad som helst, i synnerhet inte om vi ska bygga våra liv och karriärer på det.

Smith Var inte orolig, Bruce.

John Nu när damerna är borta kanske vi kan tala mera fritt om svårare saker.

Smith Precis. Därför är jag glad att ni är kvar. Jag vet inte vad för rykten ni hört om mina älsyner som barn. Mina föräldrar blev naturligtvis hysteriska på kuppen, och min far övervägde till och med att låta inhysa mig på mentalsjukhus för behandling när jag vägrade påstå att vad jag upplevt var inbillning. Det var inga vanliga älvor jag upplevde, mina vänner, alltså inga änglalika små pyttevarelser med sländvingar som fladdrade omkring som bevingade Tummeliten-varelser. Nej, jag kunde vakna upp mitt i natten skrämmd från vettet av att svarta maskerade män stod omkring mig och bevakade mig. Jag menar att endast deras masker och kläder var svarta – jag kunde aldrig se deras ögon, men de var där, natt efter natt, tysta och hotande och bevakande, och det tog en lång tid innan jag fattade att de inte ville mig något ont utan tvärtom.

Greg Spöken?

Smith Kanske en sorts. De var definitivt inte konkreta men desto mera närvarande. De trädde alltid fram bara när allting var släckt och alla andra i huset sov, som om de bara ville uppenbara sig för mig i fullkomlig ostördhet, som om de valt ut endast mig och undvek alla andra.

Bruce Hur såg de ut, om de inte var konkreta? Som gröna utomjordingar eller genomskinliga andevarelser, som man skildrar spöken på film?

Smith Normal mänsklig storlek, kanske något längre, smärta och inte det minsta korpulenta, alltid i fotsida svarta kåpor som täckte allt inklusive ansiktet, som

John Som svartklädda terrorister?

Smith Nej, snarare som svartklädda satanister, då de alltid bar kåpor. Med tiden, när vårt umgänge aldrig upphörde, frågade jag dem varför de var så maskerade. Och jag fick ett svar:

vålnaden i svart För att vi är utan identitet och vill betona det.

Smith Men varför förföljer ni mig?

vålnaden Vi förföljer dig inte. Vi bara vakar över dig, ty du är utvald genom dina speciella talanger, som är unika, då du alls kan se oss. Vi hör till det andliga släkte som utan att låta oss inkarneras i dödliga former ändå försöker ta vårt ansvar för världen och influera den i rätt riktning, och alla som kan acceptera att vi finns är våra bundsförvanter, som vi vet att vill världen lika väl som vi. Och de som kan se oss har därmed manifesterad makt över både andevärlden och den konkreta dödligheten och har verkligen makt att kunna förändra världen till det bättre, varför vi söker kontakt med dem för att hjälpa dem och leda dem rätt.

Smith Varför vägrar ni låta er inkarneras?

vålnaden Det är bara tillfälligt. Förr eller senare tar vi dödliga gestalt igen, men emellanåt pauserar vi från dödlighetens lidanden och umbäranden och vanmakt för att skaffa oss distans och förbereda oss för nästa inkarnation.

Smith Och vad kan jag göra för er?

vålnaden Fråga snarare vad vi kan göra för dig. Du har sett oss. Du har fått kontakt med oss. Du har erkänt oss. Det räcker. Hädanefter är du på rätt väg, och du kommer att veta vad som är rätt och vad som är fel och kunna agera därefter.

(lämnar)

John Och dessa vålnader, har ni fortfarande kontakt med dem?

Smith Jag kan när som helst sätta mig i kontakt med dem.

Bruce Varför blev ni aldrig spiritist?

Smith Min vän, spiritism sysslar inte med världspolitik. Jag blev utsedd att försöka leda världen rätt efter urspårningen 1914. Jag kan inte säga att jag lyckats, vårt årtiondes katastrofala utveckling är ett övertydligt bevis på hur mera vilse än någonsin hela världen är, men med mina kontakter och vänner har jag ändå i viss mån kunnat förhindra att det blev ännu värre. Kriget tog trots allt slut, och Europa såg många nya demokratier födas. Nationernas Förbund under ledning av president Wilson var en succé så länge de varade. Bara de nya diktaturerna har vänt den succén till sin motsats. Därför behöver jag hjälp. Därför har jag utvalt er. Jag börjar se sämre och kan därför agera mindre. Jag behöver nya unga krafter att hjälpa mig. Jag har kanske inte långt kvar. Jag har haft ett slaganfall och väntar bara på nästa. Innan jag dör vill jag vara säker på att min kraft och mitt livsverk skall leva vidare genom ungt energiskt och intelligent blod med idealistisk tendens. Därför vädjar jag till er om att ställa upp för världen, ty den behöver det. Den har aldrig varit i värre trångmål.

Bruce En av de få i Ryssland som tagit avstånd från Stalins diktatoriska tendenser är den sanna revolutionären Sinovjev, som ni redan nämnt i kväll vid upprepade tillfällen, och som jag har en stark sympati för och tillit till, hur vild han än är. Så länge han finns tror jag Sovjetunionen kan räddas för frihet och demokrati. Utan honom är det kört. Jag tänker inte svika honom. Därför tänker jag fara till Moskva med det snaraste. Han mår inte bra. Han har anklagats för paranoia, och han påstår att Stalin är ute efter att korsfästa honom, liksom Trotskij och många andra. Ni vet väl att Kirov blev mördad och att mordet arrangerades av de Stalintrogna? Rysslands regerande parti liknar mer och mer ett brottssyndikat ungefär som Al Capones i Chicago. Tror ni, professorn, att vi kan göra något åt saken?

Smith Absolut.

Bruce Då tänker jag försöka, med eller utan älvor.

John Jag tror vi är nöjda, professorn, om till och med Bruce låtit sig övertygas av er uppriktighet.

Greg Jag tvivlar inte ett ögonblick på era älvor, även om de tydligen inte såg ut som älvor.

John Vad tror ni att de i själva verket var eller är? Demoner? Änglar? Andar?

Smith Vanliga människor i Limbo som valt att existera utan identitet och utan form tills vidare. De döda lever. Därom har jag alltid varit övertygad.

Greg Ser Lydia samma älvor som ni?

Smith Nej, hon ser helt andra världar. Fråga mig inte om dem. Jag kan inte se hennes, och hon kan inte se min, men vi förstår varandra och respekterar varandra fastän vi kommer från olika andevärldar.

John Jag tror vi är nöjda. Tack för ert förtroende, professorn.

Smith Tack för att ni accepterade det.

Bruce Hur ska vi kunna sova mer efter det här? Det kanske inte skulle skada att åtminstone försöka.

Greg Ja, det är dags att bryta upp och gå hem.

Smith Inga fler drinkar? Får jag fresta med några extra sängfösare? Den som vill kan få ligga över här.

Bruce Och riskera att möta era maskerade tysta demoner? Nej tack, professorn.

John Jag tror vi alla tre är ganska trötta vid det här laget.

Smith En sista drink då innan ni går hem, så kan jag sedan med gott samvete släppa er lösa över världen med mitt demoniska testamente i bagaget som er arvedel.

Bruce Pandoras ask?

Smith Nej, tvärtom. (*häller i åt dem*)

Akt II scen 1. Paris.

Vincent Kom med mig, min älskade, jag ber dig.

Lucy Jag måste stanna här, Vincent. Jag har ingenting i Spanien att göra. Paris är händelsernas centrum i Europa, inte Madrid. Jag ser ingen kärlek i Spanien, bara oro och hat och martyrium. Jag vill leva för kärleken, inte för kriget.

Vincent Men vi kan avstyra kriget med vår kärlek.

Lucy Är du så naiv?

Vincent Fråga Lydia. Hon känner älvorna.

Lucy Vad säger du, Lydia? Kan vi avstyra ett inbördeskrig genom kärlek?

Lydia Ja, bara genom kärlek. Det går inte på något annat sätt.

Lucy Kan vi då inte avstyra det härifrån? Stanna kvar, Vincent. Det är vi som älskar dig, inte Spanien. Låt oss härifrån Paris utveckla och sprida vår kärlek över Europa, så att det aldrig mer kan anfrätas av något krig. Vi kan grunda en kärlekskoloni här med epokgörande salonger och nya konstinnovationer och sprida stämning och inspiration genom våra gemensamma anglomaniska och frankofila vibrationer. Härifrån kan vi lyckas med vår kärlek, Vincent. Jag ser Spanien bara som en återvändsgränd.

Vincent Men vi måste rädda Spanien åt dess demokrati och frihet. Det har äntligen vunnit det efter alla dessa sekler av vidskepelse och förtryck. Vi kan inte låta det offras åt svartrockar och fascister, som bara vill slå ner och kuva och martyrisera och förtrycka all frihet.

Lucy Spanien har alltid varit katolskt. Det var kört redan när Ferdinand och Isabella körde ut alla judar och muslimer. Sedan dess har Spanien varit förlorat åt förtryckets våldes makt och mörker.

Vincent Du vill ge Spanien förlorat. Du vill inte ge det en chans. Du kan inte

Lucy Jo, Vincent, men jag vill göra det på hemmaplan där jag har ryggen fri. I Spanien är jag en främling som bara kommer att smittas av dess oro och spänningar och inte känna mig säker någonstans. Jag ber dig för din egen skull att stanna här och låta kriget rasa ut av sig självt, om det en gång måste rasa. Inget krig blir bättre av att man offerar sig i det. Tvärtom. Det är just vad krigen vill och lever för. Ju fler offer, ju fler deltagare, desto skoningslösare och rikare skörd för döden och militärerna, som bara är kvalificerade mördare och aldrig har varit något annat.

Vincent Jag måste dit ner, Lucy. Jag har vänner där. Ernest Hemingway är där och Picasso och Garcia Lorca och många andra. Alla de rättrogna är där. Alla försvarare av rättfärdighet och humanitet är där, och alla står de på vår sida. Militärerna och vapnen och skurkarna måste besegras.

Lucy Du kan aldrig besegra dem med deras egna medel.

Vincent Skall vi då ge upp friheten utan kamp? Skall vi låta den offras och dem gå under som har civilkurage tillräckligt att ändå ställa upp för den? Skall vi låta dem slåss ensamma? Skall vi vara så feiga?

Lucy Jag är bara kvinna, Vincent. Jag har ingenting med något krig att göra.

Vincent Så säger alla tills kriget uppsöker dem och tvingar dem med sig, och då slåss de i alla fall till det bittra slutet när de ändå inte har något val.

Lucy Vi har ett val ännu så länge, Vincent, och vi har rätt att leva för det. Jag älskar dig och vill inte förlora dig.

Vincent Det är just därför jag vill ha er båda med mig, Lydia som garant och skyddsängel och dig som min enda älskade, som jag inte vill avstå från och som jag vet att kan leda oss till seger, om du bara är närvarande vid vår sida, ty så stor är kärlekens makt, som du själv säger, större än alla andra makter, bara vi ger den en chans och låter den ha någon talan.

Lucy Jag stannar här, min älskade, och väntar på dig. Ännu mindre än för mig är kriget något för Lydia. Vad säger du, Lydia? Vad säger älvorna?

Lydia Juan Garcia Lorca är en älva. Så länge han får leva kan ni segra, men om fascisterna ger sig på att döda älvor, som Lorca, är hela Spanien förlorat.

Vincent Varför skulle de döda Lorca? Ingen kan tjäna något på att mörda en poet. Alla måste bli förlorare på det.

Lydia Det är det jag menar. Lorca är en älva. Om han mördas måste alla förlora.

Vincent Lydia, du är vårt orakel, och jag tror på dig, men jag måste ner dit och göra rätt för mig och för friheten och demokratin. Det är min plikt som människa och som man. Jag har inte rätt att vägra bekämpa ondskan.

Lydia Res, Vincent, och rädda älvorna. Rädda Lorca och framtiden, men kom tillbaka. Vi skall vänta på dig.

Vincent Jag reser inte utan dig, Lucy.

Lucy Jag är med dig, Vincent, om inte fysiskt så desto mera i hjärtat och själen. Jag skall vaka över dig från ovan var du än är, vad du än gör och vilka svårigheter du än kommer i.

Vincent Det kunde jag vara säker på bara om du var med mig personligen.

Lucy Jag släpper dig aldrig, Vincent. Kom tillbaka.

Vincent När jag kommer tillbaka skall det vara som segrare, och då skall vi älska desto mera, och då skall vi genomföra alla dina kärleksplaner med en kärlekskoloni av konst och skönhet för hela Europa att ta efter. Då skall vi förverkliga alla våra ljuvligaste och varmaste drömmar.

Lucy Kom tillbaka, Vincent.

Vincent Jag måste gå nu och träffa mina andra vänner, som reser med mig, Arthur Koestler bland andra. Han väntar på mig. Jag kommer tillbaka. (*omfamnar*

Lucy och kysser henne, omfamnar även Lydia innerligt, och går.)

Lydia Han kommer aldrig mer tillbaka.

Lydia De kommer att våldta och mörda alla älvor där nere, och det är bara början.
Lucy Början till vad?
Lydia Till vad som kommer att drabba oss alla. Du får se, Lucy, när Vincent kommer tillbaka. (*går bort som i drömmar*)
Lucy Jag förstår henne aldrig, men ändå har jag en känsla av att hon alltid har rätt, även fast hon inte själv ens kan vara medveten om det...

Scen 2. Ett ryskt fängelse.

Kamenev Det är för bra för att vara sant.
Sinovjev Tror du han kan hjälpa oss?
Kamenev Nej, vi har ingen chans, men bara att han släpps in till oss bör vi se som vår kanske enda möjlighet till någon upprättelse åtminstone kanske inför eftervärlden.

(*En nyckel rasslar i låset, celldörren öppnas, och Bruce visas in.*)

fångvaktaren Kom ihåg, bara femton minuter.
Sinovjev (*reser sig och sträcker fram händerna mot honom*) Bruce! Du kom i tid!
Bruce I tid för vad?
Kamenev I tid för vår avrättning.
Bruce Men ni är ju inte dömda ännu. Rättegången börjar först i morgon.
Kamenev (*mörkt*) Tror du att vi har någon chans?
Sinovjev Vi är begravda levande i helvetet, Bruce, och det finns inget ljus mer för oss. Kamrat Stalin har med sitt massiva ihjältigande av oss gjort det fullständigt klart att han ämnar mörda oss.
Bruce Men varför? Ni var ju Lenins närmaste män! Ni var revolutionens klokaste politiker! Ni var de enda anständiga i ett laglöst rövargäng!
Kamenev Just därför.
Sinovjev Det är mycket enkelt, Bruce. Vi känner Stalin, och om vi hoppades i början på åtminstone en Lenins ansats till mänsklighet och framsynthet hos honom, så har han tyvärr bara gjort oss besvikna hela vägen – han saknar den begåvningen. I stället är han gränslöst svartsjuk om sin makt. Det är hans livs enda kärlek, och han låter ingenting rubba den för honom. Det räcker med en försynt invändning, och du är fryst och redan placerad i likhuset och färdigställd för en namnlös grav. Hans egen läkare på 20-talet förehöll honom det ohälsosamma i hans andliga kurs, vilket blev den sista diagnos den läkaren någonsin fick ställa, och ändå var det inte ens diagnos utan bara ett vänskapligt pekfinger. Hur kan då någon vänta sig något gott av honom? Det kan ingen göra som känner honom. Bara de som slipper någonsin ha något med honom att göra kan möjligen komma undan.
Bruce Vad har då hänt med revolutionen? Är den helt bortglömd? Är all idealism skrotad? Har alla reformer kommit av sig?
Kamenev Vilken briljant observatör du är, som först nu har upptäckt detta.
Sinovjev För att göra det klart för dig vad våra brott egentligen handlar om, så är de formellt att vi hålls ansvariga för mordet på Kirov, fastän vi inte hade något med det att göra.
Bruce Vem mördade Kirov?
Sinovjev Naturligtvis Stalin själv genom osynliga mellanhänder. Kirov vågade ställa sig för nära Stalins makt. Vad vi i själva verket ställs inför rätta för är, att vi var de enda som pläderade för en human och demokratisk revolution. Kamenev ville aldrig att bolsjevikerna skulle ta makten med våld utan ville samarbeta demokratiskt med socialdemokraterna och till och med Kerenskij. Han blev överkörd men har alltid förblivit den mest moderata bolsjevik. Idag kan ingen bolsjevik vara moderat

Bruce Och du då, Grigorij? Vad har du på ditt samvete?

Sinovjev Min etablering av Leninkulten, förstås. Stalin vill inte ha någon annan kult i Ryssland än Stalinkulten. Han fruktar alla som stod Lenin nära och kommer att jaga dem alla till döds, om de så liksom Trotskij försöker klara sig med att fly utomlands. Han kommer att skicka agenter och lejda mördare på dem, var så säker. Du får se, om du får leva.

Bruce Men det betyder ju slutet för kommunismens trovärdighet.

Kamenev Det struntar Stalin i bara han får härska.

Sinovjev Du får mig att le. Det har för länge sen gått upp för oss att kommunismen aldrig haft någon trovärdighet. Det var en illusion och utopi från början, som begick misstaget att försöka förverkliga sig själv, varför den måste bli politisk. Men allt som blir politiskt måste gå åt helvete.

Kamenev Vi har hjälpt till med att odla fram världens omänskligaste samhälle och mest monstruösa diktatur. Där har du kommunismens trovärdighet – fakta och resultat, som alla offras för som kan överbevisas om att vara oförlåtligt oskyldiga.

Sinovjev Alla måste vara medskyldiga till idealstaten, som inte kan tolerera någon som inte är det.

Bruce Har då allt vad ni levat för varit förgäves?

Kamenev Vi bedrog oss själva och lät oss luras, som de klentrogna och godtrogna judar vi var. Vi judar går på vad som helst. Vi har alltid trott på den som varit starkare och slaviskt följt honom och hjälpt honom, i tro att han skulle ge oss något i utbyte. Jo då, vi har alltid fått döden i utbyte efter att vi ruinerats och fått våra liv förstörda.

Sinovjev Det är bäst att du ger dig ut härifrån innan du finner dig inlåst med oss och skyldig till att ha blivit infekterad av vår kontrarevolutionära attityd, som är ett gruvligt brott i dagens Ryssland.

Kamenev Lämna Ryssland åt sitt öde och kom aldrig tillbaka. Det är det bästa du kan göra.

Sinovjev Skriv gärna något om oss och våra rättegångar. De torde ju bli en världssensation, då det inte är varje dag en politisk diktator utsätter alla sina gamla medarbetare för utrensningar med lagliga medel.

fångvaktaren (vid dörren) Tiden är ute, kamrat.

Bruce Tack, kamrat. (*till de båda fångarna*) Jag skall låta världen veta allt om er. Jag känner en god skribent som är insatt i problematiken. Jag skall få honom att avslöja hela kommunismen med dess morbida förvridenhet och omänskliga falskhet.

Sinovjev Då blir du bara vansinnesförklarad, om du tar risken att försöka avslöja vansinnet.

Kamenev Blir man inte avrättad för att man avslöjar kommunismen blir man inspärrad på livstid på dårhus till förfogande för psykiatrikerna att användas som försökskaniner för psykiatriska experiment tills de patientstämplades hjärnor är kokta och man bara duger till att leverera organ som njurar och lever till rikt folk som vill leva längre än naturen bestämt, alltså partipampar.

Bruce Inte i alla länder i väst.

Kamenev Snart. Segrar inte Stalin, så segrar Hitler. Det är samma sak.

Sinovjev Nästa som faller är Spanien. Undergångskriget mot demokratin har redan börjat där.

Bruce Men Stalin hjälper republikanerna.

Kamenev Hur naiv är du egentligen?

Sinovjev Han hjälper dem kanske så länge han tror de kan vinna, men tyskarna hjälper fascisterna och står närmare till hands med mera resurser, och Stalin vill inte ha bråk med Hitler. Så han lämnar Spanien åt Hitler och fascisterna.

fångvaktaren Kamrat, vill ni kanske stanna här?

Bruce Jag måste gå. Tack för pratstunden.
Kamenev Tack för att du kom.
Sinovjev Tack för att du tog risken att insistera på att bli insläppt till oss.
Kamenev Det här var antagligen det sista vi fick säga i livet.
Sinovjev Tro aldrig mer på någon politisk ideologi.
Bruce Så länge rättegången inte är över och ni inte blivit fällda kan ni klara er.
Sinovjev Håna oss inte. Stalin låter aldrig en rättegång genomföras om offret inte redan är dömt till döden.
Bruce Varför genomför han då rättegångar?
Kamenev Bara för att njuta av förödmjukelsen av sina före detta kamrater.
Fångvaktaren Tiden är ute. (släpper ut *Bruce*)
Kamenev Kom ihåg, min vän: Kom aldrig mer tillbaka. (*Bruce* går.)
Tror du han fattade vad vi menade?
Sinovjev Om han inte gjorde det är han också förlorad.

Scen 3. Ett kafé i Paris.

Koestler Hur kunde ni släppa iväg er vän till Spanien?
Lucy Han ville det själv, Arthur. Vi kunde inte stoppa honom.
John Han tog själv ansvar för det krig han ville utkämpa mot övermakten, och han visste att han kunde förlora.
Bruce Vi är alla förlorare i dessa dagar när allting bara går mer och mer förlorat. Jag har tyvärr den sämsta tänkbara rapport att avlägga om utvecklingen i Ryssland.
John Du kom i alla fall levande därifrån.
Bruce Gjorde jag? Jag är inte så säker på det. Någonting förlorade jag på vägen, och det var nog det viktigaste.
Koestler Är det sant att Stalin går in för att metodiskt rensa ut sina egna närmaste?
Bruce Åtminstone Lenins. Det är som om han var förföljd av Lenins spöke, som inte lämnade honom någon ro för samvetsqual och förebråelser. Lenin ville ju inte att Stalin skulle efterträda honom och varnade direkt för Stalin. Nu har alla dem som Lenin litade på försvunnit och avrättats, utom Trotskij som lever i exil, och kvar finns bara Stalin som ensam ansvarig för kanske den mest groteska och monstruösa diktatur som någonsin funnits.
Koestler Så illa kan det inte vara.
Bruce Så illa är det.
John Frågan är vad vi kan göra åt saken. Kan vi göra något åt saken?
Bruce Ryssland är förlorat. Inte ens jag kan göra något åt Ryssland mera. Det är bara att uppge det som en förlorad värld. I sina sista ord till mig uppmanade mig Kamenev och Sinovjev mig till inte något mindre.
John Stackars Ryssland. Och Tyskland är inte mycket bättre.
Koestler Nej, Tyskland är mycket sämre. Saker pågår i Tyskland som, om de får fortgå obehindrat, kommer att slå fasorna i Ryssland med många hästlängder.
John Vad pratar du om?
Koestler Judarnas situation. Tysklands ledning förbereder och organiserar redan den största jedeförföljelsen i historien. Hitler gjorde programmet klart redan i den arga och dystra bok han skrev i fängelset. Hans kamp är egentligen bara riktad mot judarna, men i den sinnessjuka missuppfattningen att judarna leder hela världen tänker han rikta sin kamp mot hela världen i ett slags vanvettig självförföljelse till döds. Frågan är hur många nationer och folk han tänker dra med sig i sitt eget fall.
John Din judiska paranoia är alltid lika panisk, Arthur. Hur kan du vänta dig att bli tagen på allvar av någon när du bara kör med överdrifter hela tiden?

Koestler Jag vet. Alla vägrar lyssna på mig. Churchill låtsas inte om vad som händer fastän han vet om det. Världen struntar i hur det går för judarna och tänker låta tyskarna göra vad de kan för att åtgärda det judiska problemet, då ju ingen vågat försöka åtgärda det på allvar förut.

John Du vet inte vad du talar om.

Koestler Det är ni som inte vill veta vad jag talar om.

Lydia Arthur har rätt. Lyssna på honom.

Bruce Vad menar du om Arthur, Lydia? Är han inte tillräckligt hysterisk som det är? Är det något annat än judisk paranoia han lider av? Hur ska vi tolka hans apokalypter? Bokstavligt eller som vanliga drömmar?

Lydia Bokstavligt.

Bruce Hur kan vi det när de omöjligt kan manifesteras i verkligheten?

Lydia De kommer att manifesteras i verkligheten. Hitler är en älvamördare. Han riktar hela sin mordinstinkt bara mot överjordiska varelser och de andar som styr världen med kärlek och välvilja. Hitler går den egoistiska maktpassionens förblindade ärenden, och om ingenting stoppar honom kommer han att gå långt.

Bruce Hur långt?

Lydia Ända till Leningrad och Moskva, från Finland till Svarta Havet.

John Så du menar att han menar allvar med att vilja genomföra ännu ett världskrig?

Lydia Det är självklart att så är det.

John Då måste vi stoppa honom.

Bruce Hur? Med Stalin, som är etter värre?

John Churchill och Stalin kanske kunde göra det tillsammans.

Bruce Varför Churchill? Är han inte en nedgången gammal politisk ruin av ett kroniskt ministerfiasko som super hela tiden?

John Menar du att det finns någon bättre i England?

Bruce Nej.

Greg Glöm inte Amerika.

Bruce Amerika blandar sig aldrig mer i europeiska angelägenheter. Amerika hjälpte Europa till Förenta Nationerna och till massor av nya demokratier, som alla gick i stöpet varenda en. Sen kom depressionen, och sedan dess har Amerika bara haft råd att tänka på sig själv. Amerika inlåter sig aldrig mer i krig.

Lydia Därför samlas alla älvorna där, och när de jagats dit från hela världen och hela världen ledd av de onda makterna ger sig på Amerika för att ansätta dem blir Amerika tvunget att slå tillbaka.

Bruce Varför vill de onda makterna ge sig på älvorna, Lydia?

Lydia Därför att de inte förstår dem, inte kan förstå dem och aldrig kan förstå dem och därför aldrig kan acceptera dem, varför de till varje pris måste bevisa för sig själva att de inte existerar, men i det meningslösa korståget begår de alltid självmord, och de dör utan att ens ha kunnat nå någon kontakt med älvorna.

Bruce Du talar i gåtor.

Lydia Nej, jag talar klarspråk.

John Som bara älvorna förstår.

Lydia Nej, eftersom även jag förstår det, som är dödlig.

Lucy Lydia vet vad hon talar om, pojkar. Ni måste ta henne på allvar. Det är därför vi finns här för att kunna rädda världen med hennes hjälp och älvornas vägledning.

Bruce Måste vi då alla fly till Amerika?

Lydia Inte alls. Men Vincent borde inte ha flytt till Spanien.

Bruce Varför inte det?

Lydia Där har inte funnits några älvor kvar på över fyra hundra år.

Bruce Och vad betyder det?

Lydia Att inga älvor kan rädda och vägleda de oskyldiga, offren,

John Vet någon något om Vincent?
Koestler Vilken Vincent? Inte Vincent St. James, väl?
Bruce (allvarlig, alla de andra blir också genast allvarliga och uppmärksamma) Vad vet du om honom?
Koestler (påtagligt i en pinsam situation, tvekar innan han säger det) Jag är mycket ledsen, mina vänner, men Vincent St. James hörde till de fallna irländarna förra veckan.
John (bedövad, alla de andra också märkbart tagna, efter någon tvekan) Vad vet du mera?
Koestler Han hörde till en grupp i Andalusien som ville försöka hjälpa Juan Garcia Lorca därifrån. De åkte fast, och ingenting kunde därefter rädda Lorca.
Bruce (upprörd) Är Lorca mördad?
Koestler Ja, senaste vecka. De sköt helt sonika ner honom, och han försökte inte ens fly.
John Barbarerna har övertagit Spanien.
Lydia Det är värre än så. De går in för att metodiskt och avsiktligt utrota alla älvor. Juan Garcia Lorca var en älva.
Greg Detta är förfärligt.
Koestler Ja, det är det.
Bruce Lydia, vägled oss, ty bara du kan göra det med dina älvor nu. Vad skall vi göra?
Lydia Spanien har fallit. Frankrike blir nästa.
Bruce Vad säger du??!!
Lydia Efter Polen. Tyskland och Ryssland kommer att dela Polen mellan sig.
Bruce Detta är inte 1700-talet, Lydia. Blanda inte ihop århundradena.
Lydia Du frågade mig till råds, Bruce, enkelt och entydigt. Jag gav dig ett entydigt svar. Rätta mig om jag har fel.
Lucy Han frågade dig vad vi skall göra, Lydia, nu när vi har förlorat Vincent.
Lydia Du älskade honom.
Lucy Ja, det gjorde jag.
Lydia Fortsätt älska honom. Han finns ännu kvar. Han svävar bland oss här idag. Han har blivit en älva.
Bruce Det kallar jag ett handgripligt och konkret svar som verkligen slår alla rekord i realism. Hon är ju inte tillräknelig.
Lucy Du förstår henne inte, Bruce.
Lydia Jag förlåter dig, Bruce, ty du kommer från det våldtagna Ryssland, där allting är blint i sitt mörker. Du har inte kommit ut från det mörkret ännu och kan därför inte se.
Bruce Förlåt mig, Lydia, men vi lever helt enkelt i olika världar.
Greg Kan du ge oss något råd alls?
Lydia Fortsätt som hittills. Res och lär och observera och dra slutsatser. Ha ett öppet sinne. Var inte rädda. Älvorna är med oss och förblir med oss så länge vi inte sviker dem.
John Vad tänker ni andra göra?
Lucy Jag tänker stanna här i Paris vad Lydia än säger. Stannar du med mig, Lydia?
Lydia Ja, tills vidare.
Lucy Vincent och jag hade något mycket fint tillsammans här i Paris, vi stiftade en kärleksloge med förgreningar till andra oaser i Europa och kontakter överallt genom konstnärer och diktare, och Erich Maria Remarque kallade vår krets en direkt fortsättning på Monte Verità-gänget.
Bruce Monte Verità? Lever det ännu? Det där idealistsällskapet av naturmänniskor och vegetarianer, fria filosofer som idkade fri kärlek och brände sina pass?
Lydia De inspirerades av älvorna och lever därför för evigt.
Bruce Tack, Lydia, och vad gör ni här i Paris om Hitler kommer?

Lucy Då övergår våra loger till att bli celler i motståndsrörelser. Om Hitler kommer kommer de att behövas.

Bruce Var så säker.

Greg Jag måste tillbaka till Italien. Jag tror ännu att vi kan få Mussolini att bryta med Hitler. Mussolini är en god katolik, och påven står på vår sida.

Bruce Och du, John? Är du lika ljusblå som de andra? Tänker du fara till Berlin och se till att Hitler blir from och återupprättar kejsaren?

John Det är ingen dum idé.

Greg Vad tänker du göra själv, Bruce?

Bruce Med er alla fast här i er dödsdömda idealism inställda på självmordsuppdrag tror jag nästan att ni och hela Europa kommer att behöva någon hjälp från Amerika. Jag tror jag åker dit och kollar älvorna där.

Lydia Det gör du rätt i, Bruce. Du och de kommer att behövas.

Greg Jag föreslår att vi bryter taffeln här på kaféet och i stället hänger oss åt att sörja Vincent med en riktigt ordentlig fylla på en vinkällare någonstans.

John Så får vi skåla för Spanien.

Bruce Det blir Spaniens gravöl.

Greg Spanien är inte förlorat ännu.

Bruce Har du inte hört på Lydia?

Koestler Jag är rädd, mina vänner, att Lydia faktiskt kan ha rätt hela vägen.

John Då kan vi inkludera dina judar också i vårt gravöl, Arthur.

Bruce Hela världen! Den håller ju på att gå under!

Greg Kom! Vi går!

Lucy Kom, Lydia. Vi måste hålla koll på gossarna, så de inte hamnar under bordet. Vi får inte svika vår kärlek.

Lydia Nej, Lucy, det får vi aldrig göra.

Greg Jag vet den bästa krogen i hela Paris!

Bruce Det vet jag också!

John Vi drar in på dem alla!

Greg Kom!

(Hela gänget drar ut tillsammans från syltan. Folk och kypare ser roat efter dem.)
en kypare (till de närmaste) Engelsmän!
en gäst De tror åtminstone på älvor.
kyparen Om de ändå gjorde det åtminstone. (fyller på gästens absint)

Scen 4. Berlin.

Canaris *(studerar Johns papper)* John Martin, extraordinarie sändebud från London. Ni har mycket märkliga kontakter, herr Martin.

John Herr amiral, vi gör alla bara så gott vi kan.

Canaris Vilket inte är lätt under omständigheterna. Jag har emellertid gjort vad jag har kunnat och lyckats åstadkomma ett gyllene tillfälle för direkt dialog mellan London och Berlin. Jag har lyckats få Rudolf Hess att tala väl för er inför Führern.

John Då har ni åstadkommit underverk, och då kan vi åstadkomma fler underverk.

Canaris Det är det världen behöver. Vi har lyckats komma så långt, att vår Führer vill träffa er.

John Jag är beredd att möta honom.

Canaris Han hoppas ni kan förstå och förklara hans avsikter för London.

John Det hoppas jag också.

Canaris *(trycker på en knapp. Rudolf Hess kommer in eskorterad av en adjutant.)*
Hess (fattar Johns hand nästan hjärtligt) Herr John Martin? Vi hoppas mycket på er.

Hess Föhrern är på väg. Det är tur att ni kan tyska.

John Det var alltid mitt älsklingspråk efter engelska på grund av Schiller, Goethe och Heine.

Hess Ni gjorde klokt i att inte nämna Heine för Föhrern, för undvikande av missförstånd.

John Jag förstår.
(Hitler kommer plötsligt in. Alla närvarande tyskar gör demonstrativt Hitlerhälsningen med uppsträckta armar, utrop och smällande klackar.)

Hess Detta är vår vän engelsmannen, herr Föhrer.

Hitler Herr John Martin, ni är välkommen till Berlin. Jag förstår att ni står i direktkontakt med er underrättelsetjänsts ledare. Jag hoppas ni är rätt man att kunna förmedla mina avsikter för London.

John Det hoppas jag också. Vad London helst av allt vill höra är någon försäkring om att Tyskland inte umgås med krigsplaner.

Hitler Jag har förstått att vissa nyckelpersoner i er regering fått den uppfattningen att vi använder civila fabriker för vapentillverkning.

John Inte bara vapen. Även stridsflyg.

Hitler Herr Martin, jag skall vara fullständigt uppriktig. Vår fiende finns i öst, inte i väst. Vi vill aldrig mer ha krig med England och Frankrike, men ni måste ju förstå att Sovjetunionen utgör en livsfara för hela världen.

John Vill ni då ha krig med Sovjetunionen?

Hitler Nej, det vill vi inte, men vi vill helst se en annan regering i Sovjetunionen, en icke-bolsjevikisk.

John Är det er ambition att genomföra den förändringen?

Hitler På lång sikt, ja, och vi förutsätter att vi har England och Amerika med oss i en sådan ambition, då era länder ju måste vara medvetna om att den bolsjevikiska revolutionen utgör ett världshot mot all fred och civilisation.

John Ursäka mig, herr Föhrer, men även er regering är socialistisk och diktatorisk. Vad skiljer er socialism från Sovjetunionens?

Hitler Allt. Vi vill ha fred, inte världsrevolution. Vi vill inte ha en okunnig pöbel vid maktens roder som utrensar all kunskap och all kompetens ur landet. Vi vill ha utveckling, inte tyranni och förtryck och förnedring. Ni måste förstå, herr Martin, och vi ber er förmedla det till London, att våra avsikter är fullkomligt hederliga och att vi bara vill ha rättvisa. Vi vill inte ha revansch för världskriget, bara rättvisa. Vi tvingades till underkastelse och till en förnedrande fred med ett överdrivet krigsskadestånd som ruinerade Tyskland och Österrike utan rätt, då kriget ju aldrig ens fördes in på tyskt område av segermakterna. Ni måste förstå att Versaillesfreden var en onödig och överdriven förödmjukelse av den tyska nationen, som måste leda till det tyska folkets självklara krav på bättre rättvisa med tiden.

John Ni har fått allt ni vill utan att vi har stoppat er. Vi hoppas bara att ni inte skall gå längre.

Hitler Ingenting kan stoppa oss, då vi bara vill ha fred och bara använder oss av fredliga medel.

John Det är det London hoppas att ni skall hålla er till, men ej alla i London tror att ni kommer att göra det.

Hitler Då tror de fel. Vi ber er lugna dem. Är det någon särskild som är orolig?

John Winston Churchill försöker ideligen övertyga parlamentet om att ni utgör en fara för den europeiska freden genom er upprustning i smyg.

Hitler Vem är Winston Churchill? Har han någonting att säga till om? Är han nykter? Har han inte avsatts flera gånger som minister? Var det inte han som gjorde sig skyldig till det största marina misstaget i världskriget vid Dardanellerna? Finns det någon som tar honom på allvar? Är han inte passé och någonting att skratta åt

och förakta? Vad vet han om Tyskland? Tyder inte hans misstänksamhet på paranoia och hans konspirationsteorier på att det är han själv som vill ha krig?

John Det finns andra förhållanden i Tyskland som vållar oro inte bara i England.

Hitler Som vad?

John Er antijudiska politik.

Hitler Har vi inte rätt att hålla rent i vårt eget land? Judar och zigenare utgör i allmänhet en sanitär olägenhet och en rashygienisk risk. Det är i hela folkets intresse att hålla sig fritt från degenerationselement. De flesta kretiner, sinnessjuka, missbildade och efterblivna elementen i vår befolkning kommer av judar och zigenare. Vi ser bara till att det inte blir värre. Det är bara friskhetspolitik, ingenting annat och absolut ingenting för andra länder att lägga sig i eller oroa sig för. Till viktigare ämnen. Jag förstår att ni även har intressanta kontakter inom ockultismen. Är ni bekant med den germanska mytologin och Wagner?

John Ingen kompositör framförs mera i Albert Hall, vår största konsertbyggnad, än Wagner.

Hitler Det gläder mig. Då kommer vi att förstå varandra, om ni känner Wagner. Hela vårt partis ideologi bygger på en Parsifals renhet och valkyriornas heroism och självuppoffring. Parsifal och Tristan är ju gemensam historia för germaner och kelter.

John Alldeles riktigt.

Hitler Men vad sysslar en sådan ockultist hos er som Alistair Crowley egentligen med?

John Ungefär motsatsen till vad er betydande ockultist Rudolf Steiner sysslar med.

Hitler Rudolf Steiner är en bluff.

John Det är även Alistair Crowley.

Hitler Men vi har kontakt med tibetaner och den astrologiska världsuppfattningen. Är ni insatt däri?

John Inget land är så mystiskt orienterat som England.

Hitler Har ni också sänt expeditioner till Tibet?

John Nej, men vi har alltid haft god kontakt med älvor.

Hitler Älvor? Vad är det?

John Små bevingade varelser som endast de lyckliga få har äran att kunna se och förstå.

Hitler Vad försöker ni inbilla oss egentligen?

John Att älvor finns.

Hitler (uppbragt) Nur Kwatsch! Vad är älvor och sagor mot tibetanska expeditioner och astrologisk initiering? Kan älvor spå? Kan älvor se in i framtiden? Vad är älvor annat än barnsagor?

John Tro det eller inte, men de håller ögonen på oss dödliga och vägleder oss när de kan, ungefär som skyddsänglar.

Hitler Ni bara tramsar. Vem tror ni att ni är egentligen? Kan ni bevisa att älvorna finns? Vad har de uträttat? Hur vägleder de er?

John De varnar oss mera för era militära utrustningar och era judiska förföljelser än för bolsjevikisk diktatur.

Hitler Har ni kommit hit för att förolämpa mig? Er kan man ju inte tala med! Ni är en bedragare!

John Herr Führer, ni har varit fullständigt uppriktig mot mig, och jag försöker vara lika uppriktig tillbaka.

Hitler Med att snacka Kwatsch om älvor? Är ni inte klok? Tror ni jag är lättlurad?

Hess (försöker) Herr Führer, jag tror vi en aning har avlägsnat oss från ämnet...

Hitler Rudolf, du har låtit dig duperas av en älvadillare! Vi har viktigare saker att ägna oss åt! Hur kunde ni tro på en sådan idiot? (*packar ihop och vill gå*)

Canaris (försöker) Herr Führer, denna möjlighet till direkt dialog med London är värd att ta vara på.

Hitler Han pratar ju bara skit om älvor!

John De är lika goda som era valkyrior...

Hitler Det är de inte alls! Kom, Rudolf! Vi har ingenting mer med denna bluffäventyrare att göra! (*går helt sonika ut. Rudolf följer efter med bevakningsförsök. Alla gör demonstrativt Hitlerhälsningen igen vid deras uttåg.*)

Canaris Jag beklagar, herr Martin, sådan är han för det mesta. Han blir fort arg för ingenting, och då kan ingenting få honom att ta reson mera.

John Jag beklagar att jag inte lyckats förbättra kontakten mellan Berlin och London.

Canaris London kommer alltid att ha goda vänner kvar i Berlin, hur illa män i ledande positioner här än kan bära sig åt. Jag ber er att framföra till London åtminstone det.

John Tror ni det blir krig?

Canaris Tyvärr tror jag nog det. Hitler vill ingenting hellre. Men han vill expandera österut, inte västerut, som han själv sade. Han är nöjd med Rhenlandet och Saar och allt det där och vill inte ha bråk med Frankrike och England, men han fruktar bolsjevikerna.

John Mellan Ryssland och Tyskland ligger Polen.

Canaris Ja, för att nå Ryssland måste han först ta Polen, och ärligt talat tror jag inte han är så dum så att han gör det.

John Tack, herr amiral. Vi hoppas kunna behålla vår goda kontakt åtminstone med er.

Canaris Det hoppas jag också. Er skuggminister Churchill är inte så dum som han verkar. Åtminstone jag har respekt för honom, och blir det krig vet jag att han inte blir att leka med, men vi skall till varje pris gemensamt försöka hindra att det går så långt. Det ligger i allas vårt intresse, eller hur?

John Och i synnerhet i älvornas.

Canaris Det var synd att vår Führer ställde sig främmande för den mytologin när han ändå omfattat så många andra. Tack, herr Martin. Vi hör av oss.

(*Martin bugar sig och går, och Canaris fördjupar sig åter i sina rapporter.*)

Akt III scen 1. London. En exklusiv klubb.

Greg Det är vår ära att välkomna er till London, doktor Freud.

Freud Tack, men det är inte just mycket att välkomna. Jag är en döende man, och så är hela världen.

John Icke desto mindre gratulerar vi varenda jude och tysk och österrikare som kommer levande ut ur det Tredje Riket.

Freud Ni tycks veta vad ni talar om, herr Martin. Jag hade hoppats få träffa Stefan Zweig här. Annars hade jag inte kommit.

Zweig Naturligtvis, Sigmund, är jag här. Annars hade ingen kunnat ge dig det löftet.

Freud Stefan, jag är glad att jag fick träffa dig än en gång. Annars tror jag inte att jag hade kommit till London.

Zweig Vi är alla här. England förblir det säkraste bålverket mot nazismen, då ingen någonsin kunnat lita på Frankrike.

Freud Som på en kärlek: den man älskar kan man aldrig lita på, just för att man älskar henne. Men jag är glad att detta uppbåd av ungdomar också har samlats här. Det hade varit för trist om jag bara haft gamla österrikiska kolleger här att bara kunna älta gamla nostalgiska minnen med.

John Ni kom iväg från Wien i sista ögonblicket, doktor Freud. Varför

Freud Som läkare ger man inte upp hoppet om en patients liv förrän verkligen det sista hoppet är ute. Det var det inte förrän nu för Österrikes del efter *Anschluss*.

John Men Stefan Zweig lämnade redan för fem år sedan.

Zweig Det hade jag mina randiga skäl till, då mitt eget hem blev hemsökt av Gestapo. Ingen demokratiskt lagd människa kan finna sig i hemfridsbrott. Menar ni verkligen att allt hopp är ute för världen, Sigmund?

Freud Tyvärr har du formulerat diagnosen rätt. Det är inte bara Tyskland och Österrike som är förlorat, utan hela världen är anfrätt av samma sjukdom, och jag känner mig tyvärr delvis ansvarig, då jag deltagit i sprängandet av alla tabugränser för det omedvetnas makt.

Bruce Menar ni, doktor Freud, att det nazistiska syndromet är ett symptom för ett sjukdomstillstånd för hela världen?

Freud Det är närmast just vad jag menar, och den slutsatsen har jag kommit till inte bara för att jag själv personligen är dödssjuk och inte har långt kvar. Liksom jag själv är hela världen liksom invaderad av ett främmande ont omedvetet väsen, som ingen kan sätta fingret på och definiera, men som desto mera oundvikligen finns där och måste få rasa ut, som en feber, innan det kan dra sig tillbaka.

Bruce Hur skulle ni definiera det?

Freud Som jag just gjorde. Som ett främmande väsen, som en smygande parasit och inkräktare utifrån, som tagit säte i mänsklighetens inre för att därifrån kläcka sina maskar och metastera fritt tills patienten är död eller sjukdomen rasat ut.

Bruce Patienten i det här fallet skulle vara världen?

Freud Och sjukdomen skulle vara fascismen eller nazismen eller diktaturen, som i modern gestalt är en mycket farligare sjukdom än någon diktatur i det förflutna. Napoleon framstår som en harmlös ängel i jämförelse med Hitler, Lenin och Stalin.

John Vad gör de som är så mycket sämre? Napoleon drog ju dock hela världen ner i ett tjugoårigt konstant blodbad.

Freud Mänskligheten är mycket större idag, vilket innebär att kvantiteten offer blir mycket större, kanske tiofaldigt större, medan diktatorernas ligkiltighet inför historiens mest hårresande siffror skall framstå som så mycket mera förskräcklig än en Napoleons, då hans offers siffror i jämförelse ter sig så blygsamma. Ställ Napoleons *Grande Armées* undergång på 450,000 man mot världskrigets skörd av tio miljoner offer, alltså tjugo gånger mer, och ni kanske förstår vad jag menar.

Bruce Men dem var inte Lenin, Stalin och Hitler ansvariga för.

Freud Nej, men de blir ansvariga för nästa krigs.

John Så ni tror det blir ett nästa krig?

Freud Det var bara därför jag lämnade Wien. Jag ville inte bli kvar där som nästan ensam jude när Hitler inleder sitt krig mot hela mänskligheten med den attityd mot just judar som han redan gjort sig känd för.

Zweig Thomas Mann, Heinrich Mann, Erich Maris Remarque och Albert Einstein hör också till dem som sett sig nödsakade att lämna Tyskland.

Freud Ja, de är många. Du hörde till de första. Saknar du inte Österrike?

Zweig Inte bara Österrike, hela världen före 1914, hela det gamle kejsarliga fredliga Europa, hela den värld som en gång var säker och trygg, och all den kultur som Hitler och hans män har trampat under fötterna.

John Tror ni att ni kommer att kunna återvända till Österrike?

Freud Inte jag. Jag är för gammal och sjuk.

John Ni, herr Zweig?

Zweig Det beror på omständigheterna. Blir det krig kanske jag inte ens kan stanna i England. Jag har ju behållit mitt österrikiska medborgarskap.

Bruce Någon borde likvidera Hitler innan det är för sent.

Greg Vi arbetar på det. Alla katolska grupper i Tyskland och Italien är intresserade av att se ett slut på nazismen och fascismen, och det finns ansvarskännande grupper som gärna tar på sig skulden av ett lyckat bombattentat mot Hitler.

Zweig Alla hittills har misslyckats.

Greg Ja, Hitler har haft tur. Men förr eller senare måste något lyckas.

Freud Själv är jag för trött för att orka tänka på världspolitik och konspirationer. Jag ber att få dra mig tillbaka. Jag har haft en tröttsam resa, och min uthållighet är inte längre vad den brukade vara.

John Vi vill gärna fortsätta diskutera nazismen som fenomen med er.

Freud När jag är utvilad, om jag orkar.

Greg Jag följer er ut, doktor Freud.

Freud Tack. (*Greg ledsagar doktor Freud ut.*)

Bruce Hur sjuk är han egentligen? Är det någon som vet?

John Han har cancer i käken, men han vägrar prata om det närmare själv.

Zweig Han har högst ett år kvar, troligen mindre.

Bruce Då hade vi verkligen tur som fick honom levande.

John Tror han på älvor?

Bruce Det är kanske bara det som kan hjälpa honom.

Zweig Jag vet inte. Ni får fråga honom.

John Det skall vi göra.

(*Dörrarna öppnas, och Freud kommer plötsligt tillbaka igen med Greg.*)

Bruce Har ni glömt något, doktor Freud?

Freud Ursäkta min snara återkomst, mina herrar, men er vän Gregor här har just berättat för mig att en av er har diskuterat älvors existens med Adolf Hitler. Stämmer det?

John (reser sig) Ja, professor, det var jag. Jag är den skyldige.

Freud Vad sade Hitler?

John Han sade 'Kwatsch!' och körde ut mig.

Freud (ser bort) Kunde just tro det.

Bruce Vad ställer ni för diagnos, professor?

John Tror ni på älvor själv?

Greg När jag berättade om ert möte med Hitler i vestibylen vägrade professorn tro mig först.

Zweig Tyst, mina vänner. Låt doktor Freud tala själv.

Freud Mina vänner, ni är förnuftiga varelser, och jag har ingenting att dölja för er. Ni känner säkert till att jag själv haft en del äventyrligheter för mig i det förflutna. Bland annat hemföll jag periodvis åt en sorts förkunnande av ett kokainevangelium, då jag faktiskt uppriktigt trodde att kokainet kunde bota alla sjukdomar och patologiska besvär. Som alla predikanter och frälsare bedrog jag bara mig själv mest av alla, och jag nyktrade sedermera till. Men jag måste bekänna för er, att under vissa moment av extasens högsta rus trodde jag mig faktiskt stå i direkt kontakt med änglar och älvor, trodde mig se dem och trodde mig förstå dem. Det varade bara i minutiöst korta ögonblick, som blixtar, men de förblev likväl oförglömliga, och därför har jag aldrig kunnat förneka dem. Har ni själv haft erfarenheter av – älvor?

Zweig Detta trodde jag aldrig om er, professor.

Freud Tyst, Stefan. Driv inte med mig. Det här är allvarligt.

John Jag har aldrig haft det personligen.

Bruce Inte jag heller.

Greg Professor, vi är inte alla här närvarande i vår grupp, som egentligen instiftades av en god vän till oss som var en legendarisk professor i Cambridge, numera avliden. En annan av oss är avliden, stupad i spanska inbördeskriget, medan

två andra av oss inte är närvarande här idag. Båda är damer och befinner sig i Paris, och av dessa två står den ena i ständig kontakt med älvorna.

Freud Vad är hon för en slags dam?

Greg Hon är blind, professorn.

Freud (nästan imponerad) Detta blir bara intressantare hela tiden. Jag är för gammal och sjuk för att mera kunna röra på mig efter min uppslitande resa i exil från Wien. Jag kan knappast mera bege mig till Paris. Finns det någon möjlighet att få träffa dessa båda damer här i London vid något tillfälle?

(Greg, Bruce och John ser på varandra och förstår varandra.)

Bruce Vi ska absolut se vad vi kan göra, professor.

John Vi skulle själva gärna se dem i bättre säkerhet här i London, ty, som ni själv sade, Frankrike kan man ju inte lita på.

Freud I så fall ber jag er att skynda er, ty jag fruktar att jag inte har särskilt långt kvar.

Greg Vi ska göra allt vad vi kan för att få dem hit, professor.

Freud Tack, Gregor. Då kan du göra ett nytt försök att ledsaga mig ut till mitt nya tillfälliga hem. *(vänder och går ut igen, ledsagad av Greg.)*

Bruce (när de försvunnit) Jag måste säga, att det trodde jag verkligen inte själv heller om vår värde professor.

John Det ska bli mycket intressant att se honom tillsammans med Lydia.

Zweig Är det den blinda flickan?

Bruce Ja, mr Zweig, ett formidabelt medium.

Zweig Själv måste jag erkänna, att jag aldrig själv haft några personliga erfarenheter av parapsykiska fenomen som älvor och sådant, men jag har alltid intresserat mig mycket för människor med sådana insikter.

Bruce Det bästa ni kan göra för oss i denna situation, mr Zweig, är att hjälpa oss att försöka hålla liv i doktor Freud så länge som möjligt.

Zweig Det ligger i allas vårt intresse.

John Naturligtvis.

Bruce Får vi fira detta historiska parapsykologiska tillfälle med att bjuda er på ännu en drink, mr Zweig?

Zweig Gärna det. Men kalla mig gärna Stefan. Jag skall ju bli engelsman nu.

Bruce Tror du, allvarligt talat, John, att vi har några utsikter att kunna få loss Lucy och Lydia från Paris?

John Eftersom du frågar, Bruce, så vågar jag inte ens spekulera i saken, då jag är medveten om att det kan bli svårt.

Bruce Ärligt talat tror jag det blir omöjligt. Vem har någonsin lyckats få loss folk som fastnat i Paris till att förflytta sig till London, från kontinentens huvudstad till en permanent exil i dimmor och oväder och skumrask? Vad tror ni, mr Zweig?

Zweig Personligen hade jag föredragit Paris, om inte ett världskrig hade hotat.

Bruce Tror du vi kan skrämma Lucy och Lydia hem med hotet om ett världskrig?

John Lucy, kanske, men med Lydia är jag mera osäker, då hon vet mer än vi.

Bruce Det ska bli en intressant utmaning att försöka. *(dricker. De slår sig ner och skrider till verket med diverse avkopplande drinkar.)*

Scen 2. En exotisk lägenhet i Paris, rikt utsmyckad och utpyntad nästan i Jugendstil.

Lydia Kommer de alla tre?

Lucy Det var länge sen de var här. Jag hade trott att de politiska orosmolnen skulle ha hållit dem borta från kontinenten.

Lydia Jag vet varför de är här.

Lydia De vill ha oss med sig till London av rädsla för det kommande kriget.
Lucy Och om det inte blir något krig?
Lydia Det spelar ingen roll. De är rädda ändå.
Lucy Och skall vi vara rädda med dem?
Lydia Nej.
Lucy Jag tror de kommer att bli förvånade över hur vi lever nu.
Lydia De kommer aldrig att kunna smälta vår verklighet.
Lucy Det är det jag menar. Jag hoppas de inte blir chockerade. *(Det ringer.)* Det måste vara de. *(går till dörren och öppnar. In kommer John, Greg och Bruce.)*
Bruce Lucy! Vackrare än någonsin! Och vilken lägenhet! Har ni kommit i smöret?
Greg Jag kan inte fatta att det är sant. Det är alltför länge sen. Varför syns ni aldrig mer i London?
Lucy Varför kommer ni inte oftare till Paris?
John Vi har haft så mycket annat att göra. Greg pendlar ju mellan Whitehall och Vatikanen, och jag har pendlat mellan Prag och Berlin i årtal fullkomligt i onödan, för nu är båda länderna och städerna förlorade. *(tvekar när han ser Lydia)* Är detta Lydia?
Lydia Känner du inte igen mig?
John Du har förändrats.
Lydia Var inte rädd för att kyssa mig åtminstone på kinden ändå.
John Vad har det blivit av er båda? Hur lever ni egentligen? Ni verkar leva på flott fot, men hur?
Lucy Vi undrade just hur ni skulle ta det. Man skulle kunna säga, att vårt liv inte är av denna världen.
Greg Man vet inte om man kommer in här i ett tempel eller i en mottagning.
Lucy En mottagning för vad? Säg vad du tänker, Greg.
Greg Kort sagt, om ni ursäktar mig, men jag får faktiskt associationer till en sorts helig kurtisanmottagning.
Lucy Tack för att du använder ordet kurtisan, som faktiskt är ett smickrande och hederligt ord och en finare benämning för vårt yrke.
Bruce Ni har väl inte gått och blivit prostituerade?
Lucy Ska vi säga som det är, Lydia?
Lydia Säg precis som det är, så kanske de förstår det.
Lucy Lydia och jag arbetar tillsammans. Man kan faktiskt kalla det en sorts mottagning, men vi är då närmast konsulter, det vill säga, Lydia är oraklet och magneten som drar kunderna hit, medan jag ger dem tillfredsställelsen.
Bruce Vad håller ni på med egentligen?
Lucy Vi klarar oss riktigt bra. Kunderna är alltid nöjda. Det är Lydia alla älskar och blir kära i, men ingen kan få henne, så de får nöja sig med mig.
John Säg inte mer. Det räcker.
Greg Fungerar Lydia då som någon sorts orakel med sina sällsamma insikter?
Lucy Precis. Jag lägger tarot och ger astrologisk rådgivning, men Lydia står för orakeltjänsten.
Lydia Jag vet varför ni har kommit hit. Doktor Freud är en bedragare.
Greg Varför säger du det?
Lydia Därför att han är det. Han vill träffa mig, men jag vill inte träffa honom, därför att han är en charlatan.
Lucy En av Lydias särskilda beundrare är doktor Freuds lärjunge doktor Jung.
Bruce Inte Gurdjeff?
Lucy Gurdjeff har också varit här men inte i lika stor utsträckning.
John Jag måste säga att jag är förvånad. Aldrig väntade jag mig att få se er så här.
Lucy Vad är så förvånande?

John Ursäkta mig, Lucy, att jag säger det rent ut, men plötsligt framstår ni båda som så förföriska. Det har ni aldrig gjort förut.

Lucy Det är kundernas förtjänst. De har gjort oss sådana.

Bruce Ju mindre sagt om era kunder, desto bättre. Jag vill inte veta något om dem. Men vi är här för att enlevera er hem till England, och det är bäst ni kommer med oss innan kriget bryter ut.

Lucy Vem säger att det kommer att bryta ut något krig? Och även om det gör det, vem bryr sig? Lydia och jag har viktigare världar att bry oss om.

Bruce Även om andevärldar och fantasivärldar och landet ingenstans med dess älvor och sagor kan verka angenämare, så lever vi ändå i verklighetens konkreta skoningslöshet, som blir alltmer riskabel för varje dag som går i synnerhet här på kontinenten, vilket ni inte bör blunda för, och vilket Lydia med sin insikt i verkligheter bakom denna bör vara fullt på det klara med vad den handlar om.

Lydia Ni oroar er i onödan.

Bruce För er eller för världen?

Lydia För båda. Det går som det går i alla fall.

Bruce Och hur går det? Vet du det? Kan älvorna tala om det för dig?

Lydia Varför tror ni annars jag går omkring klädd i svart från topp till tå, vilket jag gjort hela det senaste året? Varför tror ni annars jag låtit mitt hår växa så långt och fritt i sin mörka dysterhet? Jag sörjer världen och mänskligheten, som jag har uppgivit som förlorade. Mänskligheten kommer att gå under genom egen förskyllan, den kommer att slakta sig själv, alla onda och värdelösa människor kommer att förgöra varandra, och inte förrän mänsklighetens stora inbördeskrig rasat färdigt kommer vi att kunna börja bygga en ny och bättre värld utan diktaturer, utan våld och utan förtryck. Men mänskligheten måste rensas och renas först, och det blir en lång och plågsam process.

Bruce Skall du hjälpa mänskligheten genom den?

Lydia Det är de som är medvetna om denna process som kommer till mig för att få råd.

Bruce Och vad ger du dem för råd?

Lydia Att sätta sig i säkerhet utomlands, helst i England eller i andra världsdelar, och särskilt om de är judar, som kommer att få ta den hårdaste stöten men bara till att börja med.

Bruce Har älvorna talat om detta för dig?

Greg Driv inte med henne, Bruce.

Lydia Nej, det är bara självklart och så uppenbart självklart, att det bara är ytterst få som kan se det, medan den stora majoriteten av mänskligheten är förblindad av sin egen dumhets egoism och ser ingenting. Alla sådana kommer att gå under genom den mänskliga majoritetens dumhet och egoism.

John Är det någon sorts ny syndaflod du förespeglar?

Lydia Jo, fast mycket värre och långvarigare. Vårt förra världskrig var bara som ett preludium, och det nya världskriget blir bara som en prolog till vad som sedan skall följa, som kan dra ut i en världsomspännande kataklysmatisk process på över hundra år.

Bruce Du låter som Moses som ska till att föra Israels barn genom öknen i fyrtio år.

Lydia Det var en bagatell i jämförelse.

John Så ni tycks veta något om vad världens gång handlar om. Är ni ändå inställda på att rida ut den eventuellt kommande stormen här i Paris?

Lucy Ja. Åtminstone jag kan göra bäst nytta här.

Lydia Även jag, för jag vill kunna se världens paroxysmer på så nära håll som möjligt. I London ser man bara dimmor.

Lydia Han står på felaktig grund. Han utgår från det vetenskapliga och intresserar sig bara för det morbida. Därför ser han ingenting utanför människan, medan allt det intressanta med människan och hennes psyke finns utanför henne. Det är doktor Jung medveten om.

Bruce Denne doktor Jung låter intressant. Tror du vi skulle kunna få träffa honom?

Lucy Han borde komma hit när som helst. Vi väntade ett besök av honom just idag.

Greg Vad tror han om händelseutvecklingen i världen?

Lucy Som alla andra beklagar han den, och han beklagar Englands feighet. Chamberlain borde aldrig ha släppt Hitler på Tjeckoslovakien.

Bruce Nej, naturligtvis inte, men gjort är gjort, och vi har ännu fred i vår tid tills vidare. Chamberlain satsade allt på ett kort och har ännu inte förlorat det. Han litade på att Hitler inte skulle ta steget över till komplett galenskap i form av krig och gav honom en sista chans. Än så länge har Hitler inte sumpat den.

Lydia Men han kommer att sumpa den, ty han står på samma felaktiga grund som doktor Freud.

(Det ringer på dörren.)

Lucy Det skulle faktiskt kunna vara doktor Jung. *(går och öppnar. Det är doktor Jung.)* Doktor Jung! Vi pratade just om er. Välkommen in. Här är just några gamla vänner från Cambridge på besök som kommer nästan direkt från doktor Freud.

Jung Vilket sammanträffande. Det hade jag inte väntat mig. *(kommer försynt in och tar av hatten.)*

Lucy (presenterar) Bruce, John och Gregory, alla tre humanister och internationellt aktiva.

Jung Inte möjligen inom underrättelsetjänsten?

Bruce Nej, mera privat. Nå, Lydia, här är ett utmärkt tillfälle för dig att lägga ut texten. Varför är doktor Freud en bluff? Jag är säker på att doktor Jung även skulle vara intresserad av svaret.

Lydia Svaret är självklart. Doktor Freud gav från början efter för köttets frestelser, och därmed menar jag inte bara naturens drifter utan även lät det materiella få makt över hans själ. Han var ju kokainist i årtal. Fallor man för någonting sådant är man förlorad som själ. Då har man ingen karaktär och kan låta sig duperas av vad som helst. Då hör man till den stora hopen som bara lever för att låta sig bedragas. Jag tror inte att doktor Jung hör till dem.

Jung Fröken Lydia, dock har jag den största respekt för doktor Freud, och jag är inte helt överens med er, även om jag står för differensen mellan Freud och mig. Det erkännandet måste jag ge doktor Freud, att han aldrig var rädd för någonting beträffande det undermedvetna. Jag var inte alltid lika modig. Den avgörande springande punkten mellan oss var, att doktor Freud bad mig gå till botten med psykopatologin hos en homosexuell. Han påtvingade mig en patient enkom för att utmana mig, och jag backade, då jag inte kunde gå in i den problematiken. Sexuallivet har aldrig intresserat mig, såsom doktor Freud alltid varit besatt av det. I stället var mitt huvudsakliga intresse alltid själen, som doktor Freud i många avseenden förbisåg och aldrig tillmätte rätt betydelse. Doktor Freud ville alltid ta reda på upphovet till våra aberrationer. Jag var alltid mera intresserad av vart själen var på väg. Man kan säga, att han var en arvsyndsforskare, medan jag ville följa upp människans jakt på frälsning.

Lydia Och ni har aldrig fallit för droger.

Jung Nej, jag har hållit mig till själens integritet och eftersträvat dess utveckling och renhet.

Lydia Det är det jag menar.

Bruce Du fördömer således doktor Freud för att han över huvud taget någonsin gick på kokainrusets självbedrägeri.

Lydia Liksom jag fördömer alla som låter sig bli beroende av något, alla alkoholister, alla drogmissbrukare, alla sexmissbrukare. Fallor man en gång har man fallenhet för att alltid falla på nytt, och då är man en förlorad själ. Kroppen gives oss av naturen för förvaltning och utbildning och, som doktor Jung även framhöll, utveckling, medan varje tendens till självdestruktivitet genom rökning, droger eller alkoholmissbruk motverkar naturens och ödets avsikter med oss. Varje missbruk av vår kropp är ett missbruk av naturen och mot naturen och ett steg i självmordets riktning, vilket inte bara är skadligt för själen utan för hela vår omgivning och alla vi känner. Det är ansvarslost mot livet.

Jung Därvidlag måste jag fullkomligt hålla med fröken Lydia.

Bruce Men ett litet rus ibland måste du väl ändå unna oss, Lydia? En liten drink ibland? Till och med Gud lät ju Noak plantera vin och dricka sig full på det.

Lydia Jag har aldrig sagt att vin och andra droger i måttliga mängder inte är hälsosamt. Allt måttligt är hälsosamt, så länge man känner att det gör en gott. Allt omåttligt är av ondo, och det vet man, och ägnar man sig åt det ändå är det något fel på en som behöver korrigeras.

Greg Dock har doktor Freud sagt, att han bara upplevde älvornas verklighet och välgörande inverkan under kokainrusets inflytande.

Lydia Då skulle jag vilja fråga honom hur kan kunde vara så säker på att det verkligen var älvor han upplevde. Var det inte bara ren rushysteri med självsuggererade hallucinationer?

Greg Just sådant skulle doktor Freud gärna vilja ha svar på.

Lydia Han är för sent ute. Han är förlorad. Han skulle dö innan jag nådde fram till honom. *(Det ringer ånyo på dörren.)*

Lucy Vem är det nu då? *(går för att öppna)*

Jung Säg bara inte att det är Gurdjeff.

Bruce Och varför skulle det inte få vara Gurdjeff?

Jung Han är den sista människa jag skulle vilja träffa.

Bruce Varför det?

Lucy (har öppnat) Doktor Gurdjeff! Vilken ära! *(släpper in honom)*

John Nu skulle doktor Freud ha varit här – samtidigt tre främsta själsspecialister under ett tak.

Gurdjeff (kommer långsamt in) Jag är rädd att jag kommer olämpligt.

Lucy Inte alls!

John Varför skulle det vara olämpligt?

Gurdjeff Jag ser att doktor Jung är här.

Lucy Ni är båda mina två mest ärade gäster och kolleger dessutom. Jag hoppas ni inte har något emot honom.

Gurdjeff Jag tror snarare han har något emot mig.

Jung Varför skulle jag ha det?

Gurdjeff Vi är ju konkurrenter.

Jung Jag måste säga, doktor Gurdjeff, att jag alltid fruktat er i er egenskap av vår förste och främste psykiater. Själv är jag bara psykolog, medan doktor Freud bara är psykoanalytiker. Det innebär att ingen av oss tre konkurrerar med någon av de andra, medan vi helt naturligt har skäl att ta avstånd av varandras motsatta ståndpunkter i vissa frågor.

Lydia Vad föranleder ert besök, doktor Gurdjeff?

Gurdjeff Jag råkade höra att ni fått tre engelska vänner på besök som kommit för att få er att återvända till England. Jag ville bara vidimera deras angelägna ärende, då Tyskland kommer att anfälla Polen i natt, vilket gör ett nytt världskrig ofrånkomligt, då därmed både England och Frankrike måste förklara Tyskland krig. Men mot dagens moderniserade Tyskland med dess hänsynslösa regim har det humanare

Jung Hur vet ni det?
Gurdjeff Det måste ni ju som schweizare, doktor Jung, omedelbart se självklarheten i. Frankrike är dock demokratiskt, medan Tyskland är en hopplös diktatur.
Jung Jag menar, hur vet ni att Tyskland kommer att anfälla Polen?
Gurdjeff Det har jag sett i en dröm.
Jung Och ni är sanndrömmare?
Gurdjeff Jag vet när drömmar uppenbarar sanningen och när de inte gör det. Är de tillräckligt övertygande kan man inte missta sig på dem. Det skulle till och med doktor Freud underskriva.
Lydia Jag är rädd att ni har sett sanningen, doktor Gurdjeff, men vi stannar ändå i Paris.
Gurdjeff Ett Paris under en upprepad situation som 1870 är inget ställe för två spröda damer från England som ni, mina vänner.
Lucy Lydia bestämmer för oss båda. Om hon vill att vi stannar så stannar vi.
Gurdjeff Jag ville bara varna er. Mina herrar, (*vänder sig till John, Bruce och Greg,*) välkomna till Paris, men ni gör klokast i att fortast möjligt lämna staden och återvända hem.
Bruce Inte utan Lucy och Lydia.
Lydia Då får ni stanna här.
Jung Vi kan inte beskydda er, mina damer. Själv far jag omedelbart hem till Schweiz. Jag antar att vår vän Gurdjeff också sätter sig i säkerhet.
Gurdjeff Omedelbart. Det förra världskriget var alldeles tillräckligt omstörtande för att jag skulle vilja se ett nytt ännu värre på alltför nära håll.
Greg Själv måste jag till Rom. Ni måste följa med John och Bruce hem till England, Lydia.
Lydia Nej.
Bruce Vad tror du ni kan åstadkomma här?
Lydia Allt.
Bruce Vad är det?
Lydia Allt det som ni inte kan åstadkomma i England.
Bruce Och vad är det?
Lydia Det får ni se när ni finner er vanmäktiga och utbombade i England. Frankrike kommer inte att bli lika skadat som England i detta krig. Frankrike förblödde tillräckligt i förra kriget, medan det blir England som får förblöda i detta.
Jung Jag är rädd att Lydia kan ha rätt. Romain Rolland säger samma sak.
John Då stannar vi här med er.
Lucy Jag tror vi klarar oss bättre utan er, John. Ni har mycket att göra i England. Vi har alldeles tillräckligt att göra här. Så enkelt är det.
Bruce Jag kan inte stanna här. Om det blir krig gäller det att få med Amerika på rätt sida så tidigt som möjligt och helst från början. Ambassadör Kennedy i London är alltför protysk för att det ska vara sunt i längden.
John Då stannar jag här med er.
Lucy Det kan bli riskabelt.
John Ni kan behöva uppbackning.
Greg Låt oss se först om det verkligen blir något krig. Än så länge är det ju bara spekulationer.
Gurdjeff Jag vet vad jag har sett och kan inte förneka det.
Bruce Berätta exakt vad du har sett.
Gurdjeff Jag har sett en värld belägrad av ondska i form av de mest omänskliga diktaturer som någonsin förekommit på vår jord ledda av cyniska monster till kallhamrade grymma och okänsliga så kallade övermänniskor, som dock bara är

storhetsvansinniga narrar som låtit maktens förbannelse och berusning ta över deras själar. Det är Hitler och Stalin. Om bara de två skulle få göra upp tillsammans skulle världen kanske klara sig, men tyvärr kommer de att dra in hela världen, Hitler genom sin förryckthets ansvarslöshet och Stalin genom sin beräknande list, som han tror att han kommer att kunna överlista hela världen med, men han lurar bara sig själv och förgås och går under själv som själ på kuppen. När han som präststuderande sålde sin själ för makten var han redan förlorad för evigheten. Hitler var sjuk från början och har bara levt för att förvärra sin sjukdom, som är en ständigt mera upphetsad fåfänga och egenkärlek som tagit sig universella dimensioner genom sin demoniska självdestruktivitet. Han kommer inte att ge sig förrän han dragit med sig så många som möjligt och helst hela världen i sitt eget fördärv, som om han nästan styrdes av en annan kraft än sig själv som avsiktligt brukade honom som instrument för att förstöra helst hela Europa. Världen är besatt av vansinne som tagit säte hos dess ledande politiker, alltså diktatorer.

Greg Även Mussolini och Franco?

Gurdjeff De är oskyldiga barn i jämförelse med Stalin och Hitler. De började men var bara förspel och förövningar för de värre skurkarna Stalin och Hitler.

John Så vad har vi att vänta oss?

Gurdjeff I värsta fall världens och civilisationens undergång. I bästa fall en världsbrand som går över och som vi och civilisationen kan överleva med en viss svårighet bara för att vinna en kort resit inför än värre världskriser till följd av mänsklighetens universella ansvarslöshet. Jag förstår Lydia fullkomligt i hennes visioner och ger henne rätt på alla punkter. Jag tror att vi två ser samma saker.

Bruce Genom älvors förmedling?

Gurdjeff Kalla det vad du vill. Jag föredrar att kalla det synskhet, att kunna se bakom verklighetens bedrägliga kulisser och vad som rör sig bakom historiens gåtfulla skeenden och de universella mentala processer som ligger bakom och utgör den egentliga motivationen och initiativförmågan, en sorts gudomlig genialitet som hela tiden ligger före hela mänskligheten i klarsyn och framtidsskapande.

Bruce Så du umgås inte med samma älvor som Lydia?

Lydia Var och en ser verkligheten och genomskådar den på sitt sätt, Bruce. *Gurdjeff* ser den som en metafysisk gåta. Jag ser andarna bakom den och deras krafter och manipulationer, som trots allt försöker manövrera världsskeendet i rätt och positiv riktning, även om de själva ofta blir lidande på kuppen.

Bruce Så dina älvor är martyrer?

Lydia Det är de som ger sina liv för världen som skapar den, Bruce, liksom mödrar i viss mån offerar en del av sina liv i födelsen av sina barn. Kom ihåg Sokrates som gärna såg sig själv som en sorts civilisationens barnmorska åt ledande idéer för civilisationen att följa.

Bruce Var får du allting ifrån, du som inte kan se och aldrig har studerat annat än blindskrift och det bara i mycket begränsad utsträckning?

Lydia Jag ser allt det som alla seende ögon blundar för och missar, och jag har alltid tränat denna min alternativa seende förmåga just för att så väl som möjligt kunna kompensera mitt handikapp, även om jag aldrig kan lyckas helt.

Jung Här måste jag få ställa en ofin fråga. Fastän du är blind, Lydia, har du skaffat dig ett utseende och en fasad som är mildt sagt iögonfallande genom sin extrema originalitet. Jag tänker på hur du har odlat ditt mörkblonda hår så extremt långt och hur du draperar dig i utstuderat svarta kläder med fransiga sjalar och långa ärmor, som om du verkligen kunnat forma dig själv som du velat med att se dig i spegeln. Varför denna utstuderade fasad, fastän du är blind? Normalt brukar blinda tvärtom te sig så anspråkslösa som möjligt och prioritera all praktisk enkelhet i framtoning och klädedräkt.

Lydia Jag har velat se ut som jag upplever mig själv i själen. Jag är en gråtande och ständigt sörjande själ, Carl Gustav. Mitt långa hår symboliserar alla de tårar jag inte orkar gråta, och mina svarta kläder symboliserar min ständigt tilltagande änkesorg över ett Europa och en civilisation som ständigt närmar sig en uppenbar och ofrånkomlig undergång. Jag vet inte om jag vill överleva det krig som står för dörren, ty jag fruktar mer dess konsekvenser än dess verklighet. Alla krig för med sig en betydligt värre skörd i efterhand än alla de omedelbara katastrofer som är deras första förödelse. De flesta av våra klienter har varit hjälpbehövande till följd av sina obotliga chockskador från förra världskriget i form av granatchocker, minnesförluster, hjärnrubbningar och trauman utan ände. Jag vet inte om jag orkar med ett ännu värre världskrig. Därför garderar jag mig på bästa sätt med att på sätt och vis ta ut sorgen i förskott. Utan Lucys hjälp skulle jag inte klara en dag i denna värld. Med sin friskhet och sina jordnära ögon kompenserar hon min avgrundsvärd förtyvling med en smula realistiskt solsken trots allt. Och jag kan inte fly från den smärtfyllda andliga verklighet jag känner med det stryptag som ondskan tagit om dess hals, då jag tillhör den andliga verkligheten. Därför kan jag inte lämna Paris, ty jag vet att jag kommer att behövas här.

John Jag har fattat mitt beslut. Jag stannar med er. Ni kan behöva en proper gentlemans uppbackning. Jag kan ändå ingenting mera göra för Berlin.

Lucy Tack, John. Det är ditt val, och du är fri att göra det alldeles själv. Givetvis är du välkommen att stanna på egen risk.

Bruce (reser sig) Vi tycks ha funnit våra positioner. Jag beklagar att jag måste lämna dig här, John, med flickorna, som vi därmed misslyckats med att föra hem i säkerhet till doktor Freud, som kommer att beklaga att han inte fick veta mer om Lydias goda älvor och deras trångmål. Men vi får se. Än så länge har kriget inte brutit ut.

Gurdjeff Inget önsketänkande i världen kan hindra det.

Bruce Tack, doktor Gurdjeff. Er pessimism rimmor väl med doktor Freuds.

Jung Jag är glad att jag fick träffa er trots allt, kollega, även om vi har diametralt motsatta utgångslägen.

Gurdjeff Vi behöver inte vara fiender för det. Alla genier kompenserar varandra, och därför borde vi alla hjälpa varandra.

Lydia Det är bara det som kan rädda världen: samarbete över alla gränser.

Jung Det tror jag också. Det är den långa vägen till att lära oss det som kommer att bli svår och mödosam.

Bruce Det kanske behövs ett rejält världskrig för att vi ska komma så långt.

Greg Eller värre saker.

John Vad gör du, Greg?

Greg Jag har ärende till Vatikanen. Den nye påven är mycket orolig över judarnas och katolikernas situation i Tyskland. Det är jag också.

Bruce Vad är du egentligen? Jude eller katolik?

Greg Båda delarna.

Bruce Då förstår jag dig.

Greg Men jag kommer tillbaka hit sedan och ser till er, flickor.

Lucy Och om det blir krig?

Greg Desto mera så.

Gurdjeff Tack, jag rekommenderar mig. Kan vi gå tillsammans, doktor Jung?

Jung Om ni inte har någonting emot det?

Gurdjeff Min vän, det var alltid ni som tog avstånd från mig, aldrig tvärtom.

Jung Ursäkta mig, men jag var rädd för att lära känna er.

Gurdjeff Varför?

Jung Därför att ni inte ville låta er kännas.

Gurdjeff Kom, min vän. Vi har en del ouppklarade missförstånd. (De äldre

Tack för i afton, mina damer. Som alltid har det varit mer än intressant.

Lucy På återseende hoppas jag, doktor Jung och doktor Gurdjeff.

Jung Det hoppas vi också.

Bruce Jag följer med er. Jag vill gärna höra mera om era kontroverser med doktor Freud, doktor Jung.

Jung Jag är rädd att de var gränslösa.

Bruce Just därför. (*följer med de äldre herrarna ut*)

Greg Jag rekommenderar mig också. Det är mycket jag måste förbereda före min nästa visit till Vatikanen.

Lucy Det förstår jag. Lycka till.

Greg Tack, Lucy. Lita på min återkomst.

Lydia Stannar du här hos oss, John?

John Om ni vill det.

Lydia Jag vill det.

John Vad menar du?

Lydia Sov hos mig i natt, John. Jag önskar dig.

John (ställd) Om inte Lucy har något emot det...

Lucy John, Lydias vilja är vår lag. Jag kan inte ha något emot det. Bara så att du vet, Lydia har aldrig legat med någon förut. Hon om någon är en fulländad oskuld, så var mjuk mot henne.

Greg Och du, Lucy? Vad sysslar ni med egentligen?

Lucy Jag ligger med vem som helst som vill ha mig och som behöver mig och skäms inte för det. Jag är som en moder åt alla psykiska hjälpbehövande, och jag skäms inte heller för att jag tar skäligt betalt för det men inte mer. Kalla mig dock inte prostituerad. Kalla mig bara en tjänstgörande syster.

Greg Jag har alltid älskat dig, Lucy.

Lucy Du är alltid välkommen, Greg. Bli inte för helig i Vatikanen.

Greg Ingen risk. (*går*)

Lydia (går emot John och omfamnar honom) Kom gärna in i mig och stanna där för gott, och du skall bli väl omhändertagen, jag skall aldrig svika dig men svepa in dig i mitt hår och hålla dig i gott förvar förvunnen åt min kärlek och försvunnen i mitt långa hår. Min kärlek skall du aldrig slippa, ty det finns ej någon trognare än jag när någon kommer till mig för att älskas. Det sägs att skönheten är ett svart hål som all hängivenhet försvinner ut igenom, men genom mig omvandlas den och multipliceras många gånger om – det finns ej någon lönsammare affär än kärlekens affärer, och jag är en god förvaltare.

John Varför detta fullständigt överväldigande och överraskande förtroende för mig, Lydia? Du verkar minst sagt inspirerad.

Lydia Bara kärleken kan rädda världen från ett andra världskrig, John. Jag har alltid älskat din röst, ty jag har alltid hört din själ vibrera i den. Samtidigt är jag glad för att jag inte har en aning om hur du ser ut, för det gör mig bara säkrare på din själ, som jag därmed kan gå in i direkt.

John Är du säker på att du inte har något emot det, Lucy?

Lucy Naturligtvis. Jag känner Lydia. Hon har aldrig fel.

Lydia Sätt på musiken, Lucy. Du vet vilken.

Lucy Ja. (*Hon sätter på en inspelning med Chopins nocturner börjande från den första.*)

Lydia Vet du varför Chopin är den största av alla tonsättare, John?

John Nej?

Lydia Därför att han är den mjukaste och tystaste. Musiken är som sannast och mest musikalisk när den kommer som närmast tystnaden. Chopin vannlade sig alltid om att spela så mjukt och tyst som möjligt. Han slog aldrig på tangenterna. Han bara smekte dem. Ändå är pianot ett hårt slaginstrument och kanske det hårdaste av alla,

instrument. Ingen annan kompositör har någonsin ens kommit i närheten av hans musikaliska andäktighet.

John Jag tror jag förstår vad du menar.

Lydia Kom in i mig, John. Om inte det kan hålla ett nytt krig på avstånd, så kan ingenting göra det.

John Du menar att kärleken är det största av alla underverk.

Lydia Den största kraft som finns. Därför är världen så sjuk, för att den jagats på flykten av det förra världskriget. Vi skall återinföra den.

John Tror du det går?

Lydia Ja, förr eller senare. Älvorna visar oss vägen. När de får härska härskar kärleken, och bara då är världen på rätt väg. Den har varit på fel väg i tjugofem år.

John Och vi skall vända den rätt igen.

Lydia Inte bara vi. Alla som offrar sig för kärleken. (*visar honom vägen till sitt rum*)

Lucy (*när de avlägsnat sig*) Det blir Gregs tur när han kommer tillbaka. (*står tankfullt vid grammfonen och lyssnar till musiken.*)

Akt IV scen 1. Vatikanen. Privat audiens hos påven.

Pius XII Enda anledningen till att jag gått med på denna audiens, signor Gregorio, är ert förfäktade märkliga samröre med älvor. Det är en synnerligen ovanlig kombination att nära en sådan gåva eller intresse samman med ert humanitära engagemang för Tysklands katoliker och judar. Vart vill ni egentligen komma?

Greg Ers helighet, det enda vi egentligen alla vill är att lösa det tyska problemet.

Pius Jag håller med, i synnerhet som det problemet redan är så hotande övermäktigt. Jag hoppades i det längsta med mina vänner i Tyskland att Hitler inte skulle ta steget fullt ut till världskrig. Så länge han inte gjorde det fanns det hopp, vilket er premiärminister Chamberlain inte hade fel i att nära så länge det gick. Nu går det inte längre, och i stället har det gått som ingen, varken i Tyskland eller utanför, ville. Hitler ville egentligen bara ha krig med Sovjetunionen, om han ville ha krig alls. Han såg bolsjevikerna som sina och världens enda fiender, och då många ledande bolsjevik var judar, såsom Trotskij, Kamenev och Sinovjev, likställde Hitler tyvärr bolsjevikerna med judar. Nu fick han inte krig med bolsjevikerna utan i stället med England och Frankrike. Det beklagliga är att åtminstone Frankrike inte har någon chans mot dagens modernt upprustade Tyskland. England har då bättre chanser att hålla stånd men knappast utan att förblöda. Och när Englands enda bundsförvant Frankrike är fallet har England inte någon annan vapenbroder än sina älvor. Bara engelsmän tror på älvor. Tror ni verkligen på älvor?

Greg Ers helighet, låt oss säga så här, att det har aldrig kunnat bevisas att älvor inte existerar. Därmed har alla de som under alla tider tillmätt älvor övernaturliga och överlägsna krafter, trots sina anspråkslösa väsen, aldrig kunnat bevisas ha haft fel. Å andra sidan har det heller aldrig kunnat bevisas att älvor existerar, vilket bara gör möjligheten av deras krafter desto mera omöjliga att uppskatta. Ingenting är mäktigare än det som inte kan definieras.

Pius Och tror ni då att älvor kan hjälpa England i ett världskrig?

Greg Det finns de som är säkra på den saken, men de understryker samtidigt vikten av att vi som kan agerar desto modigare på egen hand. Ni är alla katolikers ledare i världen och kan därför göra en hel del för katolikernas situation i Tyskland. I en värre situation befinner sig dock judarna, vilket ni i egenskap av världens främsta andliga ledare också kan göra något åt.

Pius Står England fast vid sitt beslut att ge judarna en egen stat i Palestina,

Greg Vi har aldrig tagit den utfästelsen tillbaka.

Pius Vad väntar ni eller hoppas ni exakt av mig?

Greg I första hand att ni skall kunna övertyga Mussolini om att välja rätt sida mot Hitler.

Pius Tyvärr omöjligt. Jag har försökt. Han kom fel från början, och som diktator är han hopplöst omöjlig att omvända. Han kommer att gå in i kriget på Hitlers sida, mest till skada för Italien. Allt vad vi kan göra åt den saken är att resignera och att som katoliker åtminstone hålla oss fria från fascismens försyndelser.

Greg Har ni någon kontakt med Hitler?

Pius Endast diplomatisk, ingen direkt. Ingen i Vatikanen vill egentligen ha någonting med honom att göra. Han är en katolik som tagit ställning mot katolicismen. Därmed kan Vatikanen inte hålla sin hand över honom ens som katolik. Det bästa vi kan åstadkomma är att agera hemligt genom våra kontakter i Tyskland. Vi har en kraftfull bundsförvant och hjälpare genom biskop von Galen av Münster. Vi tror att vi åtminstone i ganska stor utsträckning kan hålla katolikerna i Tyskland skadeslösa, men tyvärr måste vi begränsa oss därtill. Judar kan vi bara skydda, om de söker skydd i själva Vatikanen.

Greg Hur tror ni det kommer att gå i kriget?

Pius Så länge det är ett enfrontskrig mot väst har de västallierade ingen chans. De kan i bästa fall hålla stånd, men de kan aldrig besegra Tyskland. Om däremot Hitler förverkligar sin ambition om en uppgörelse med den ryska kommunismen har Hitler ingen chans. Ingen har någonsin kunnat besegra Ryssland, ty själva naturen står på Rysslands sida mot alla invasioner från väst. Jag skulle vilja påstå, att det är demokratiernas enda chans att klara sig, om Hitler begår det slutgiltiga politiska misstaget att anfälla Ryssland.

Greg Hur stora tror ni chanserna är att han gör det?

Pius Så dum som han varit hittills tror jag det är oundvikligt, ty han är en konsekvent man som troligen kommer att förbli självdestruktiv hela vägen ut. Hans enda intresse i livet tycks vara att dra med sig så många som möjligt och helst i hela världen i sitt eget hopplösa fördärv.

Greg Precis så har jag hört även andra uttrycka saken.

Pius (med en glimt i ögat) Har ni hört det från älvorna?

Greg Inte jag, men andra.

Pius Då vågar nog till och med jag även tro på älvorna. Det är troligare att de har rätt än att människor någonsin har rätt.

Greg Tack, ers helighet, för att ni tog emot mig, och jag ber om att få återkomma längre fram till vårt gemensamma engagemang i hebréernas sak.

Pius Ni skall alltid vara välkommen. (lägre) Får jag bara be er ta en bön med hem till England?

Greg Så gärna.

Pius Försök byta ut er premiärminister till en bättre. Chamberlain dög så länge det var fred, men i krig duger han inte längre. Nu behöver ni en krigsminister som premiärminister.

Greg Jag skall framföra detta.

Pius Tack, min son. Välkommen åter, och jag ber er att ständigt hålla kontakten med oss.

Greg Givetvis, ers helighet. (knäböjer och kysser påvens ring, reser sig igen och avlägsnar sig vördnadsfullt.)

Scen 2. Vita huset i Washington, D.C.

Roosevelt Jag är ledsen, Sir, men det är ingenting vi kan göra åt saken just nu i varje fall. Herr Hitler må vara världens värsta skurk, och han må förtjäna ett krig med oss hur mycket som helst, men vi kan inte bara sätta i gång ett krig mot honom utan anledning.

Bruce Ni kommer att dras in i kriget förr eller senare. Ni är redan indragna genom Lend-och-Lease-pakten med Churchill. Ju förr ni kommer med i kriget, desto förr kan vi få det avslutat.

Roosevelt Är det er mening, eller är det Churchills?

Bruce Det är Churchills.

Roosevelt Tyvärr måste jag be honom att ge sig till tåls. Självklart stöder vi England med alla fredliga medel, men ni tycks ju redan ha klarat av ganska mycket på egen hand. Vår ambassadör i London trodde aldrig ni skulle överleva Hitlers flygattacker.

Bruce Men det gjorde vi. Emellertid går kriget inte bra i Europa. Hela Västeuropa har fallit från nordligaste Norge ner till Medelhavet, och det är bara England kvar som gör motstånd. Utan Amerika kan vi aldrig befria Europa.

Roosevelt Hur går kriget i Ryssland?

Bruce Förr eller senare kommer Hitler att köra fast, men det kan tyvärr dröja länge ännu. Krigets höjdpunkt är långtifrån nådd, och vi har långt kvar till dess vändpunkt, om det kommer någon. Det kommer knappast någon utan Amerikas hjälp. Kan ingenting få er att delta?

Roosevelt Inga rationella skäl i alla fall. Amerikanerna vill stå utanför så länge det går. Vi tjänar pengar på fred, inte på krig. Krig bara kostar, och så länge vi slipper betala ämnar vi hålla oss skuldfria i kriget.

Bruce I stället får vi betala desto mera. Frankrike och Polen har redan betalat med sina liv.

Roosevelt Tror du inte jag vet det? Påminn mig inte om det. Om jag fick bestämma själv skulle vi vara med i kriget i morgon, men tyvärr är vi en demokrati, och folket bestämmer.

Bruce Vad skulle kunna få Amerika med på noterna?

Roosevelt Ett direkt angrepp, vilket vi knappast fruktar från Tyskland eller från någon annan heller för den delen.

Bruce Ingenting annat? Samvetet? Nöden hos Europa? Hitlers tyranni? Diktaturernas triumf?

Roosevelt Vi behöver skjuts för att komma med i kriget. Kan du inte be dina älvor om lite draghjälp? Det behövs nästan ett mirakel.

Bruce Jag ska se vad jag kan göra. Vi står ju faktiskt i kontakt med vissa älvor,

Roosevelt Om inte älvorna kan tvinga oss med i kriget kan ingen det.

Bruce Älvorna är dess värre ganska maktlösa mot krig och historiska katastrofer.

Roosevelt Jag är medveten om det. De är de första som stryker med och försvinner. Krig förlamar människors tro, och ingen mänsklig tro är svagare än den på älvor. Men vem vet. Dina älvor kanske kan göra något.

Bruce De har redan förlorat mot Italien, Ryssland, Tyskland och Spanien, men de finns kvar i England.

Roosevelt Sänd över några hit som kan manipulera våra älvor till att upplysa det amerikanska folket om det angelägna i att det kanske bara är vi till slut som kan befria Europa.

Bruce Redan Wilson kom långt med den saken, men tyvärr höll inte hans mall. Nästa gång måste ni se till så att den demokratiska ordningen i Europa håller.

Roosevelt Vi har fullt sjå med att hålla oss själva inom konstitutionen och bekämpa alla korrumperade tykoner här som vill ersätta demokratin. Europa måste komma i andra hand.

Bruce Förr eller senare är ni där.

Roosevelt Jag hoppas det, Bruce. Hälsa Churchill det. Tyvärr är det allt vi kan göra just nu.

Bruce Jag ska försöka mobilisera den erforderliga draghjälp från älvorna.

Roosevelt Gör det. För Europa är det nästan det enda hoppet som finns. (*skakar hand med Bruce, som tackar för sig och går.*)

Roosevelt (tankfullt) Älvor. Finns dom? Inte i krig i varje fall, men ingen har ändå någonsin lyckats förneka dem med någon bestående framgång.

Scen 3. I Parislägenheten.

Lucy Lyckades du få något utträttat?

Greg Jag vet inte. Det är för tidigt att säga. Vi lever ju bara för framtiden, för vad som ska komma efter detta helvete, och skulle helst av allt bara strunta i och glömma vad som pågår.

Lucy Det betyder ingenting, Greg. Det är bara nonsens.

Greg Men nazisterna är här, och vi slipper dem inte, åtminstone inte på ett tag.

Lucy De betyder ingenting. De är bara i vägen, ett onödigt ont som så småningom kommer att försvinna. Nu när Amerika är med i kriget har de ingen chans längre. De klarar aldrig ett tvåfrontskrig. Ryssland och Amerika kommer att klämma sönder dem som i ett skruvstäd.

Greg Det kommer att dröja, Lucy, innan vi har amerikaner i Europa. De kanske kommer att bomba Tyskland sönder och samman innan de ens satt sin fot på kontinenten.

Lucy Ni briter är träffsäkra bombare. Glöm sedan inte att ge Berlin igen för vad de gjorde åt Londons civilbefolkning.

Greg De låg hela tiden steget före. De hade övat sig på Madrid, Barcelona och Guernica. Vi var fullkomligt oövade och kunde inte ana vilken terror tyskarna skulle representera. Bara Churchill anade det.

Lucy Hur tror du Bruce fick Amerika med i kriget?

Greg Det fick han inte. Churchill skickade över honom enkom för att personligen försöka övertala Roosevelt, men det misslyckades. Roosevelt lär ha sagt till honom, att han fick ta till mera drastiska medel. Då hotade Bruce med våra älvor.

Lucy Var det de som gav japanerna idén att bomba Pearl Harbour?

Greg Jag är säker på att japanerna aldrig hade kommit på en så fullständigt vansinnig idé själva. Både politiskt och militärt var det ju rena långsiktiga självmordet.

Lucy Det återstår att se.

Greg Japanerna har ingen chans mot Amerika, ett litet örike med mindre än hälften så stor befolkning och ständigt utsatt för jordbävningar och naturkatastrofer. Det blir en lätt sak för Amerika att bomba ihjäl Japan på en liten yta, men Japan kan aldrig nå Amerika. Det hade Richard Sorge kunnat tala om för dem. (*Det ringer på dörren.*)

Lucy Här kommer min kund. Du måste försvinna.

Greg Vem är det?

Lucy Du vet vem.

Greg Översten?

Lucy I egen hög person. Du skulle ha gått innan han kom. Nu kan du inte gå ut den vägen. Du får gå in till Lydia och vänta där så länge.

Lucy Jag vet inte när han blir klar.
Greg Får jag älska dig efter honom? För att ta bort hans avsmak?
Lucy Om jag orkar.
Greg Tack, Lucy. Du vet att jag är den enda som har rätten till dig.
Lucy Ja, det vet jag.
Lydia (*har öppnat dörren*) Det är bäst att du kommer in här, Greg. Översten får inte ens ana att du är här. (*Greg smiter in till Lydia.*) Var nu alldeles tyst.
Greg Var lugn. De kan inte höra oss in till dig.
Lucy (*har gått ut för att öppna åt översten. Utifrån:*) Min överste! Och vilka vackra blommor!
Översten (*utanför*) Vad gör man inte för en vacker kvinna, som överträffar alla andra i både skönhet och klokhet?
Lucy Ni överdriver, överste. Jag talar ju inte ens franska ordentligt. (*kommer in med honom, en mycket ordentlig tysk överste*)
Översten Jag har alltid undrat hur en så intelligent engelsk dam kunde hamna i Paris. Hände det något i England?
Lucy Bara det gamla vanliga. Olycklig kärlek. Orättvisor. Dålig behandling. Jag fick nog. Här kunde jag leva bättre och framför allt friare.
Översten Och med en mycket exotisk väninna. Var är hon nu? Är hon hemma?
Lucy Hon är på sitt rum. Vi behöver inte henne.
översten Nej, det gör vi inte, men jag trodde faktiskt först att ni var systrar.
Lucy Det är vi på sätt och vis, då vi känt varandra nästan lika länge som systrar.
Översten Men ni är inte släkt. Hur blev hon blind?
Lucy Hon var blind från födseln.
översten Och ändå så intelligent och välutbildad. Om det är något som alltid imponerar på en tysk, så är det en grundlig utbildning.
Lucy Jag är rädd att det är just vad jag saknar.
Översten Inte inom det område som jag är intresserad av.
Lucy Herr överste, det området är begränsat, som ni måste vara väl medveten om, då det inskränker sig till denna krigstid, som dessvärre snart kommer att vara över.
Översten Vi har mycket kvar att göra. England är inte tuktat ännu, vi har ännu inte slutgiltigt krossat Ryssland, och Japan har bara börjat sina operationer.
Lucy Hur går det i Afrika?
översten Engelsmännen har ingen chans. Vi är snart framme vid Suezkanalen, och sedan stryper vi det Brittiska imperiet.
Lucy Och hur långt har ni kommit i Ryssland?
översten Vi har snart nått Moskva, och så snart vi tagit Stalingrad, som är strategiskt viktigt, kan vi även strypa hela Sovjetunionen.
Lucy Så ni planerar en avgörande framstöt mot Stalingrad?
översten Det kommer kanske att avgöra hela kriget. Har vi Stalingrad, så har vi hela Sovjetunionen som i ett nötskal.
Lucy Kommer ni inte att behöva japanernas hjälp i ryggen på Sibirien?
översten Nej, vi klarar oss ensamma.
Lucy Så japanerna kommer inte att angripa Sovjetunionen, fast de angripit Amerika?
översten De har frågat oss om vi behövde hjälp, men vi avböjde. En bra tysk klarar sig själv.
Greg (*till Lydia*) Det här skall Richard Sorge få veta.
Lycia (*tillbaka*) Hysch! (*De lyssnar.*)
Lucy Men ett tvåfrontskrig är ett tvåfrontskrig.
översten Glöm inte att vi klarade av det förra gången.
Lucy Nej, det gjorde ni inte.

översten Vi besegrade Ryssland. Det gör vi nu också, och vi har redan besegrat Frankrike. Engelsmännen står på andra sidan kanalen och bara tittar på medan vi stjälar världen från dem. Det är rätt åt dem.

Greg Vänta bara!

Översten Vad var det?

Lucy Vilket?

Översten Finns det någon annan i lägenheten?

Lucy Bara Lydia.

översten Och hon har ingen hos sig?

Lucy Inte så vitt jag vet.

översten Jag tyckte jag hörde något manligt. Det är bäst att jag kontrollerar. (*reser sig för att gå mot Lydias rum.*) Med dig vill jag helst älska fullkomligt ostörd, Lucy.

Lydia (*har skräckslagen fått in Greg i en garderob, viskande:*) Du riskerar våra liv!

översten (*öppnar dörren*) Goddag, Lydia. Är du ensam?

Lydia Nej. Lucy är här med mig.

översten Det vet jag nog. Ingen annan?

Lydia Kan ni se någon annan? Det kan inte jag.

översten Nej, det kan inte jag heller. (*stänger dörren och går tillbaka till Lucy*) Det var nog bara Lydia.

Lydia Hon får hostattacker ibland.

översten Ja, hon kanske harsklade sig. Jag kan inte vänta längre, Lucy. Låt oss komma till saken.

Lucy Hur mycket tid har ni på er idag, herr överste?

översten Tillräckligt. Vi hinner.

Lucy Jag hinner alltid. Men hinner ni?

översten Det är bäst vi sätter i gång genast.

(*Översten sätter i gång grammofonen, en gammal raspig inspelning av "Tristan och Isolde" som tydligt spelats hundra tusen gånger.*)

Lucy Tröttnar ni aldrig på den musiken?

Översten Jag tröttnar aldrig på er, Lucy, och jag tröttnar aldrig på kärleken, och aldrig på Wagner. Det är den perfekta treenigheten. (*börjar älska henne*)

Greg Jag skulle vilja mörda den översittaren!

Lydia Tyst, Greg. Vi får inte höras.

Greg De hör oss inte nu. De spelar ju Wagner.

Lydia Men vi får inte ta några risker.

Greg Vi tar inga risker. De tar alla risker. Översten riskerar sitt liv utan att ana det, och Lucy riskerar sitt liv med att älska honom medan jag är här. Finns det ingen annan väg ut?

Lydia Bara genom fönstret, men det är ännu mer riskabelt.

Greg Du vet förstås inte hur riskabelt det är. (*går fram till fönstret och undersöker möjligheten*) Ingen balkong och ingenting att klättra på och omöjligt att hoppa till marken. Men vad som helst är bättre än att höra på det där.

Lydia Vad är det för fel på Wagner?

Greg Inte skivan, Lydia. Sängen.

Lydia Ja. Jag beklagar, Greg. Det är inget vi kan göra. Vi måste vänta ut dem.

Greg Har hon haft många andra?

Lydia Du vet hur det är, Greg. Hon samlar information. Hon hjälper motståndsrörelsen. Det är bara därför hon stannat kvar här efter ockupationen. Du fick också själv värdefull information just nu.

Greg Ja, ryssarna och Sorge blir glada om det stämmer. Det betyder att Stalin kan motanfälla vid Stalingrad. Som vår överste sade, det kan avgöra kriget.

Översten (*i sängen hos Lucy, lystrar*) Är du säker på att ingen annan är här?

Översten Möss brukar inte tassla så högt. (*reser sig och går tillbaka mot Lydias rum*)
Lydia Jag är rädd att du måste gömma dig igen. Stanna den här gången, och kom inte ut igen förrän översten är klar. (*Greg skyndar in i garderoben. Översten öppnar dörren.*)
Översten Vad håller ni på med, Lydia?
Lydia Pratar för mig själv.
Översten Ja, jag hör det, men det låter precis som om ni hade någon att prata med. Jag hoppas ni inte har något emot att jag och Lucy praktiserar tillsammans.
Lydia Inte alls. Jag är van.
Översten Ni har väl också någon älskare emellanåt, så charmerande som ni är?
Lydia Han är inte här nu.
Översten Är ni säker?
Lydia Ni ser bättre än jag.
Översten Ja, han är inte här nu, såvida han inte gömmer sig för både er och mig. Scheisse, jag har inte mycket tid på mig, och jag måste bli klar. (*stänger dörren och går tillbaka till Lucy*)
Greg (*tittar ut*) Han borde lära sig att kärlek aldrig fungerar under stress.
Lydia Tyst!
(*Musiken upphör. Skivan är slut. Greg och Lydia stelnar. Översten och Lucy kommer av sig.*)
Översten Musiken tog slut.
Lucy Vill du ha mera?
Översten Ja, jag vill ha mera, men tiden räcker inte till. Jag hinner inte, Lucy. Vi har blivit avbrutna igen.
Greg Gudskelov!
Översten Nu hörde jag alldeles tydligt någon.
Lucy Det var kanske grannen.
Översten Jag går, Lucy. Jag vet inte när jag kan komma tillbaka.
Lucy Du kommer när du kommer.
Översten Ja. Hälsa Lydia från mig. Jag vill inte störa henne mera. Jag hoppas vi inte har stört henne.
Lucy Hon känner er. Ingenting kan störa henne.
Översten (*gör sig klar att gå och börjar gå mot utgången, vänder så hastigt och öppnar raskt dörren till Lydia. Greg hinner inte undan.*) Aha! (*drar genast pistolen*) Jag visste det! Ni är inte fullt så oskyldig, Lydia, som ni ser ut! Jag visste att jag skulle få fast någon motståndsmän här förr eller senare! Ni är min fånge, Monsieur!
Greg (*sträcker upp händerna*) Jag är bara här på besök. Jag hoppas ni är en gentleman och inte vållar damerna mera obehag än nödvändigt.
Översten Vad tror ni om mig egentligen, en överste i tyska armén? För oss är alla damer heliga, i synnerhet i Frankrike, men ni är min fånge.
Lucy (*högt till Lydia*) Lydia, du lovade mig ju att vara mera diskret!
Lydia Förlåt mig, syster, men din indiskretion inspirerade mig.
Översten Marsch ut härifrån, fransos! Du är privilegierad nog att kunna vänta dig att bli utsatt för förhör!
Greg Jag kan inte vänta, herr major.
Översten Överste!
Greg Militär som militär...
Översten (*marscherar ut med Greg. Till Lucy:*) Det här förändrar ingenting mellan oss, mademoiselle. Tvärtom. Det bara förbättrar saken. Fånga gärna in fler motståndsmän åt oss. (*går med Greg*)
Lydia (*söker sig till Lucy och omfamnar henne*) Vad tror du de gör med honom?
Lucy De förhör honom.

Lucy Troligen.
Lydia Och sedan?
Lucy Det får vi se, Lydia. Greg är en erfaren man som kan prata sig ut ur situationer. Han har ju diplomatiska kontakter.

Scen 4. Förhöret hos Gestapo.
En typisk mörk källarlokal med en och annan bländande lampa.
Förhöret leds av en Gestapoofficer med soldater omkring sig.
Även översten är närvarande.

förhørsledaren Så ni är engelsman. Vad gör ni i Paris?
Greg Hälsar på goda vänner och gör vad jag kan för att främja freden.
ledaren Vet ni inte att det pågår ett krig?
Greg Det är därför jag främjar freden. Den kommer att behövas när kriget är över.
ledaren Ni har tydligen ingenting att dölja. Vem är ni?
Greg Greg Reynolds, gammal studiekamrat med Lydia och Lucy, här bara för att hälsa på dem.
ledaren Bara därför?
Greg Bara därför.
Ledaren (till översten) Vad tror ni?
Översten Nej, det tror jag inte. Han vet mera.
Greg Nåväl, herr överste, mitt jobb i denna värld är att förbereda och verka för den fred som måste komma och för att bygga en bättre värld än krigets värld. Mina kontakter och vänner är uteslutande religiösa och diplomater. Jag är katolik och har samtalat med påven i Rom. Jag har absolut ingenting alls med kriget att göra.
Ledaren Det låter övertygande, men det är inte tillräckligt.
Greg Vad vill ni veta mer?
ledaren Varför tar ni risken att komma till Paris mitt under brinnande krig?
Greg För att jag har mycket gamla goda vänner här.
ledaren Är de också med i motståndsrörelsen?
Greg Jag har ingenting med motståndsrörelsen att göra. De får svara för sig själva, men så vitt jag vet är de oskyldigare än jag.
ledaren Till vad?
Greg Till att bedriva någon aktivitet ämnad att motverka era intressen.
ledaren Ni ljuger.
Greg Varför påstår ni det?
ledaren Ni reser hemligen genom Frankrike och döljer er utan att ge er till känna för en tysk officer som befinner sig i samma lägenhet som ni, fastän han frågar lägenhetens damer om någon annan är där. Det är alldeles tillräckliga indicier för att få er misstänkt som spion.
Greg Jag är inte kvalificerad. Jag är pacifist och tror mera på älvor än på någon politik.
ledaren Älvor?
Greg Ja. Vet ni vad älvor är? Er führer lär förneka deras existens.
ledaren Är det någon sorts hemlig kod som ni har med era kamrater inom motståndsrörelsen? Vi känner väl till hur motståndsrörelsen sänder koder i radion varje dag som bara de själva kan förstå.
Greg Älvor är älvor och krig är krig, och de har ingenting med varandra att göra.
Översten Släpp honom. Han är bara en blödig katolik som kommit vilse. Sätt honom i fängelse.
ledaren Vi måste förhöra honom om hans kontakter.

Översten Jag tror inte han har några utom påven, den blinda och den lätta damen och sina älvor.

Greg Korrekt, herr överste. Vi förstår varandra.

ledaren Vart vill ni komma? Vad talade ni med påven om?

Greg Naturligtvis om katolikernas situation i dagens värld. Ni gör det ju inte lätt för dem i Tyskland.

ledaren Bara katolikerna?

Greg Nej, också judarna.

ledaren Och vad har ni med judarna att göra?

Greg Varför förföljer ni dem? Herre Gud, ni är ju bildade människor, så låt oss tala ut om detta. Vad ont har de gjort er, och vad har Ni med dem att göra? Varför får de inte leva i fred? Begär de något annat?

ledaren Vart vill ni komma?

Greg Herr förhållsledare, redan för mer än tio år sedan gjorde er ledare herr Hitler det klart för världen, att det var bolsjevikerna och kommunisterna han ville komma åt som den enda världsfaran. Hans enda fiende var den ryska bolsjevikismen, som han också betecknade som världens enda fiende. Så varför angriper ni då de menlösa och harmlösa judarna och börjar ni krig mot en så ofarlig nation som Polen?

ledaren Ni vet inte vad ni talar om.

Greg Och vad fick ni för er förföljelse mot judarna och ert krig mot Polen? Krig med Frankrike och England, som var det sista Hitler ville ha! Och krig med Amerika på köpet! Hur tror ni att ni någonsin skulle kunna besegra Amerika? Och hur tror ni att ni kan komma åt bolsjevikismen på det sättet? Är det inte att fullständigt förvirra sig på omvägar?

ledaren Vi kan inte ifrågasätta vår föhrers politik. Vi kan inte gå tillbaka. Kriget har inletts för att genomföras, och ingen kan avsluta det utom genom döden. Det är vår verklighet, herr brittiske spion. Tyvärr kan vi inte betrakta er som någonting annat. Det enda som kan rädda ert liv är om ni har ytterligare upplysningar att ge oss om motståndsrörelsen i Frankrike, som ni omöjligt kan ha kommit till Frankrike till utom för att odla era kontakter där.

Greg Jag försäkrar er att jag har inga sådana kontakter.

ledaren Så ni kommer till Frankrike och smyger er inkognito i Paris bara för att odla gamla lösa förbindelser och era gemensamma kontakter med älvorna? Försöker ni driva med oss? Vad tror ni är för ena egentligen? Vi är inga korkade engelsmän. Allt ert prat om påven och älvor är bara dimridåer ägnade att vilseleda oss och få oss att tro att ni är en idiot, vilket ni inte är. Ni kan inte lura oss, herr Greg Reynolds, ens med att försöka inbilla oss att ni håller er till sanningen, för det är det sista ni håller er till, när ni kommer med sådana dumheter som allmänt *kwatsch* om älvor och judarnas harmlöshet. Hur kan ni vara så blind att ni inte har insett att det är judarna som startat detta världskrig bara för att bringa Tyskland på fall?

Greg Ska ni tala om dumheter, som tror på myten om den judiska världskonspirationen, vilken myt började som ett förfalskat dokument av ryska pogrommyndigheter bara för att kompromettera judarna utan anledning?

ledaren För bort honom och sätt honom under behandling. Han ska berätta mera om motståndsrörelsen om han så ska dö på kuppen. (*soldater bär hand på Greg och för bort honom*)

Översten Och damerna? Är de också misstänkta?

ledaren Herr överste, de står helt under ert beskydd. Endast ni är ansvarig för dem. Om ni misstänker dem tar vi in dem. Om ni hävdar att de bara är ett par vanliga veliga fnask så får de vara det i fred för oss. Vi har ett krig att sköta. Vad ni sköter vid sidan om är er sak.

ledaren Han har ingen chans om han inte har något att berätta. Om han har något får vi ut det av honom.

Översten Och vad ska jag säga till damerna?

ledaren Herr överste, de har säkert förut råkat ut för att vänner till dem har försvunnit. De är säkert vana vid saken och har därtill ingenting att säga, så ni kan lugnt själv låta bli att säga någonting till dem. Det är kanske bäst att ni inte har något mera med dem att göra. Vem vet – om de känner någon kanske de kan vilja hämnas på er personligen, så att ni omkommer mitt i ett känsligt ögonblick genom en utstuderad prickskytts noggrannhet. Varje man vet ju, att det sista man kan lita på är en kvinna, särskilt i krig, och särskilt i Frankrike. (*Gestapochefen vänder sig till sina papper, och översten går. Soldaterna gör honnör och givakt, blir lediga och går.*)

Scen 5. London.

Bruce Åk inte dit, John.

John Jag måste. Jag har inget val.

Koestler Du riskerar livet. Det är dåraktigt att kasta bort det i onödan.

John Jag kan alltid klara mig.

Bruce Det sade alltid också Greg. Han trodde han kunde prata sig ut ur vad som helst.

John Det är ju just därför jag måste åka dit!

Koestler Greg är död, John. Gestapo har mördat honom. Vi vill inte att du ska gå samma väg. Gestapo har ögonen på Lucy och Lydia. Vem som än hälsar på dem blir uppmärksammasad.

John Men vi kan ju inte bara sitta här och göra ingenting och låta tyskarna bete sig som urskiljningslösa vilddjur!

Bruce Vill du att de torterar ihjäl Lucy och Lydia också?

John Jag måste träffa dem, Bruce. Jag måste göra min plikt. Jag måste överlägga med mina kontakter i Tyskland. Vi måste se till att Hitler avlivas genom attentat innan hela Europa förblöder!

Bruce Lucy och Lydia kan knappast hjälpa dig, John. De är bevakade. Inte ens tyskarna vågar längre uppvakta dem, då de fruktar att motståndsrörelsen ska ligga på lur och prickskjuta dem.

John Hur vet du det?

Bruce Lucy klarar sig själv. Hon vet vad hon gör. Hon ber inte att du ska komma dit. Att Greg åkte dit var ingens fel, utom möjligen hans eget. Han kunde inte riktigt behärska sig när en tysk överste knullade Lucy medan han var kvar i lägenheten. Vad händer om du är där, och så kommer det en tysk överste och knullar Lydia? Kan du då behärska dig?

John Vi måste avrätta Hitler, Bruce.

Bruce Ja, jag ska åka dit och bomba honom. Vi ska bomba ihjäl varenda tysk industristad för Gregs skull. Vi ska bomba ut hela Berlin. Vi ska åstadkomma en lika hejdundrande eldstorm som vi oavsiktligt åstadkom över Hamburg över varenda tysk storstad. Jag ska själv sitta i ett bombplan och placera bomber i Hitlers egna bunkers.

John Det hjälper inte, Bruce. Du bara skryter med tom luft. Det är tyskarna själva som måste expediera honom, och vi måste hjälpa dem på traven. Annars blir det aldrig av. Jag känner folk i Berlin.

Bruce Tänker du dig ända till Berlin?

John Jag känner biskopen i Münster, som Greg också kände, en ledare för den underjordiska katolska motståndsrörelsen. Jag måste få träffa honom. En annan man

den högsta militära ledningen män som skulle göra vad som helst för att bli av med Hitler och avsluta kriget innan det är för sent. Alla utom han själv begriper ju att han omöjligt kan vinna kriget! Han ensam leder hela Tyskland och världen åt helvete!

Bruce Du är otålig, John. Det är aldrig bra i krig. Då kan man förlora kontrollen. Vi ska göra vad vi kan härifrån. Vi har ju fortfarande kontakt med Lucy, och hon har övertagit Gregs kontakter från Paris. Tack vare upplysningen om att tyskarna undanbett sig japanernas hjälp mot Ryssland kunde Stalin sätta in allt mot Stalingrad.

Koestler Vilken dåre! Att tro att han kunde klara av ett tvåfrontskrig! Hitler är som en förbannelse enkom ämnad att leda hela den tyska världen i en fullständig undergång. Det är klart att japanerna vill koncentrera sig helt på Amerika och de brittiska kolonierna i Asien. De fattar att de inte kan utkämpa ett världskrig på två fronter. När tyskarna är besegrade kommer därför japanerna fortfarande att stå kvar ensamma och kämpa.

Bruce Försök förmå John att inte fara bakom linjerna, Arthur.

John Ju hårdare ni försöker övertala mig, desto envisare måste jag dit. Jag måste träffa Lydia och Lucy och överlägga med dem. Lucy vet mycket som jag inte vet. Jag måste få veta vad hon fick veta av Greg.

Bruce Det vet vi redan.

John Inte allt.

Bruce John, Gestapo torterade ihjäl Greg för att de insisterade på att få veta allt vad han visste om motståndsrörelsen. Han visste ingenting om motståndsrörelsen, för han hade ingenting med den att göra, men det fattade inte tyskarna, som därför torterade ihjäl honom och resultatlös. Vill du nu klämma Lucy på vad hon kanske inte vet?

John Du vet att jag älskar Lydia.

Bruce Ja, och Greg älskade Lucy.

John Jag måste fara, Bruce. Jag har inget val.

Bruce Jo, du har ett val mellan livet och döden. Är du klok väljer du livet.

John Ja, för Europa och världen utan Hitler. Det är det jag väljer.

Bruce Och vi kommer dithän, utan att du behöver riskera livet i onödan. Allt vad du behöver är tålamod.

John Det är det jag inte har. (*går och slänger igen dörren efter sig*)

Koestler Jag är rädd att vi inte kan stoppa honom.

Bruce Tror du han kan stoppa Hitler?

Koestler Vem som helst kan stoppa honom. Man behöver bara lite tur. Alla attentat mot honom hittills, och de har varit många, har förföljts av otur.

Bruce Tror du John kan klara det?

Koestler Han kan klara vad som helst, och han är inte ensam. Allt vad han behöver är en smula tur.

Akt V scen 1. Lägenheten i Paris.

Lucy Du borde inte ha kommit hit, John.

John Jag vet, men här är jag.

Lydia Han vet vad han gör.

Lucy Vad tänker du göra?

John Jag tänker stanna här på kontinenten tills kriget är över. Jag skall mobilisera alla underjordiska rörelser och förnuftiga människor till att genomföra attentat mot Hitler tills något lyckas och vi kan avsluta kriget. Jag förlåter aldrig tyskarna Gregs död.

Lucy Inte vi heller, men de vet om det. Vi är hårdbevakade, John. De måste ha sett dig.

John Men de vet inte vem jag är. Således kan de inte känna igen mig.

Lucy Men dina besök här måste vara så korta som möjligt.

John Det bestämmer jag själv.

Lucy Utom dig själv kan du utsätta även oss för livsfara.

Lydia Det struntar han i.

John Och du vet varför.

Lydia Du inbillar dig att din kärlek gör dig osårbar.

John Nej, jag vet det. – Har du fortfarande kontakt med den där översten, Lucy?

Lucy Ja, men han kommer inte hit mer. Han begagnar mig dock som tyskarnas spion. Han tror jag har kontakter med motståndsrörelsen, och det har jag också. Jag ger information både åt tyskarna och åt motståndsmännen, så att de vet var de ska placera bomber.

John Menar du att tyskarna ser dig som en pålitlig informationskälla, som en annan Mata Hari?

Lucy Jo, faktiskt, och motståndsmännen hjälper mig. De hittar på den information jag skall ge åt tyskarna.

John Och du förmanar *mig* för att jag riskerar livet?

Lucy Det är krig på gång, John. Vi försöker alla rädda varandras liv så gott vi kan. Jag försöker rädda ditt.

John Och ni insisterar fortfarande på att stanna här? Jag kan fortfarande lätt få er över till England.

Lydia Vi stannar här.

John Jag vet, Lydia. Dum fråga.

Lydia Du kan stanna här en natt men inte längre.

John Bra. Då far jag till Tyskland sedan.

Lucy Vad vet de om Gregs död i England?

John Har du fått veta några detaljer av din överste?

Lucy Greg sade hela tiden att han inte visste något om motståndsrörelsen. Översten trodde honom och varnade Gestapo för att tortera ihjäl honom för ingenting. Desto hårdare försökte Gestapo framtvunga information om motståndsrörelsen, fastän Greg sade sanningen. Gestapo är sådana. Ju mindre de får veta, desto hårdare går de fram, desto tvärsäkrare blir de på att offret vet något, och så tar de livet av honom utan att de fått veta något.

John Så de fick inte veta något? Ingenting om Gregs kontakter med Japan och Sorge?

Lucy Han var inte ens misstänkt för någonting sådant. Han var bara misstänkt för samröre med motståndsrörelsen, vilket var det sista han var skyldig till. Han var bara en hederlig pacifistisk katolik, John.

John Jag vet.

Lydia Du behöver inte komma in i mig mera, John. Du är redan inne i mig för alltid.

John Tack, Lydia. Efter kriget ska vi älska ordentligt. Jag tror jag bör bege mig vidare genast.

Lucy Ett klokt beslut. Tyskarna har kanske inte ens sett dig ännu.

John Kommer din överste aldrig mer och besöker dig?

Lucy Vi träffas bara på offentliga ställen, där också andra tyska militärer förekommer.

John Vad tycker motståndsrörelsen om det?

Lucy De vet var de har mig. Tyskarna bara tror att de vet var de har mig.

John Tag inga risker.

Lucy Och det ska du säga.

John (omfamnar Lydia) Farväl, Lydia. Önska mig lycka till. Be älvorna beskydda mig

Lydia Älvorna är alltid med dig och med oss alla, John. De är det enda trygga här i världen.
John Jag tror dig. (*omfamnar och kysser henne ömt. Går sedan hastigt ut.*)
Lucy Tror du verkligen på det där, Lydia?
Lydia Hur kan du tvivla?
Lucy Inte tvivlade. Jag bara frågade.
Lydia Om det är något jag är säker på i livet så är det våra älvor, för något annat har jag inte.
Lucy Jag tror dig. Vi har ju faktiskt klarat oss hittills. (*De går in till köket tillsammans.*)

Scen 2.

Beck Det mest groteska av allt i Tysklands utveckling under de senaste tjugo åren är att den österrikiske korpralen fortfarande lever efter att fjorton attentat mot hans liv misslyckats, av vilka rent statistiskt sett åtminstone sju borde ha lyckats.

Goerdeler Tysklands otur närmar sig därmed de mest mirakulösa proportioner, som om djävulen själv var närvarande bara för att djävlas med världen så mycket som möjligt genom att hålla tidernas befängdaste korpral vid liv för att låta honom förstöra den.

John Men ni får inte ge upp försöken att likvidera honom. Ju mer han lyckas förstöra av sin omvärld, desto angelägnare blir det att han oskadliggörs, och desto viktigare blir det att ni lyckas.

Galen Annars riskerar allt gott gry i Tyskland och all dess kultur och alla de oskyldiga, kloka och utbildade människor som ännu finns kvar att utrotas. Vettet är utrotningshotat i dagens värld, som om Gud själv gett upp hoppet om mänskligheten och gett alla destruktiva krafter fritt fram för att förgöra den, som genom en ny fast värre syndafloed.

John Ni vidimerar således varje försök som görs för att eliminera Hitler?

Galen Ja, i egenskap av människa och tysk, ty jag vill inte se allt det goda jag levat för här i Tyskland gå förlorat genom en galnings blindhets nidingsverk. Före det förra världskriget stod Tyskland på toppen av världens kulturella och humanistiska utveckling, och hela världen såg upp till oss. Det var främst tack vare alla våra universella musiker från Bach och Händel fram till Wagner och Richard Strauss, där den senare till och med av befängd naivitet och till min stora sorg faktiskt kapitulerat för nazisternas barbari och kompromissat med det i den fåfänga tron att de inte var så fördömda som de verkade.

John Men även Hitler omfattar Wagner med kärlek och är dessutom en renlevnadsman och vegetarian och håller fram den jungfrulige riddaren Parsifal som sitt ideal.

Beck Renlevnadsman? Det har han aldrig varit. Han är en kronisk hysteriker med ett astronomiskt mindervärdeskomplex som medfört att han till varje pris måste hämnas på hela världen och främst på dess oskyldigaste och ädlaste krafter, alltså judarna, som han irrationellt utsett till syndabockar för att Tyskland förödmjukades i det förra världskriget, där han själv ådrog sig en bestående krigsskada i form av en kronisk hjärnskada som gjorde honom otillräckelig, varför psykiatrikerna tog hand om honom och preparerade honom till en mänsklig helvetesmaskin som inte kan fungera utan narkotika av tusende slag. Han är en zombie rent mänskligt sett, och alla de fördelar som framhävs om honom är bara artificiell propaganda, som den extrema idioten doktor Goebbels bedragit sig själv och hela tyska folket med.

John Alltså måste han likvideras och det illa kvickt innan han bränt upp hela Europa.

Goerdeler Därför finns ni med i bilden, John Martin. Antag att nästa attentat lyckas. Vi kommer då att omgående ta över staten och sluta fred med alla Hitlers fiender. Då måste vi veta: kan vi räkna med något samarbete och någon förståelse från de allierades sida? Churchill vägrade lyssna på Rudolf Hess utan spärrade in honom när han flög till England för att få till stånd en separatfred. Det var bara en flykt och en fredsmission, ingenting annat, men engelsmännen behandlade honom resolut som en krigsförbrytare. Om vi ber om fred, kommer då Churchill att vägra oss den och fortsätta bomba ut oss? Kan han gå med på någon separatfred alls?

John Så som jag har förstått saken genom mina samtal med Bruce Lockhart och andra, som står Churchill nära, så är det bara villkorlös kapitulation som Churchill och Roosevelt kan acceptera. Men om denna erbjudes i samband med Hitlers likvidering kan ni räkna med att den omgående tas på allvar, varefter en återgång till fredstid kan underlättas. De allierade har aldrig velat hämnd, bara en likvidering av Tysklands nuvarande regering.

Beck Och Stalin?

John Stalin vet vi dess värre ingenting om. Han vet ingenting om era attentatsplaner och har ingen beredskap för en eventuell plötslig fred. Där kan övergången till ett fredstillstånd bli svårare, i synnerhet som jag vet att Stalin kallt räknar med att få ta hand om större delen av Östeuropa.

Goerdeler Stalin var den enda fiende Hitler egentligen ville utmana.

John Det var synd att han inte enbart koncentrerade sig på honom från början.

Goerdeler För att kunna göra det måste han ta sig genom Polen. Därför angrep han Polen.

John Bara därför?

Beck Jo, faktiskt. Den bolsjevikiska kommunismen var det enda element i världen som Hitler ursprungligen ville åtgärda.

John Och det gick inte utan ett världskrig. Det är för tragiskt.

Beck Ja, det är det.

John Nåväl, jag skall informera Bruce Lockhart och andra i Whitehall om att ni förbereder det definitiva attentatet mot Hitler, så att de inte är helt oförberedda när Hitler äntligen en dag sprängs i luften, och så att därmed det kan finnas en beredskapsplan för en snabb återgång till fredliga förhållanden i hela Europa.

Beck Ni är vår nyckelman i Churchills närhet. Vi ber er att hålla kontakten med oss.

John Låt mig bara veta när det smäller.

Goerdeler Det måste bara förberedas noga, så att det inte kan gå fel. Vi har inte råd att misslyckas med ett attentat till.

Beck En ofelbar plan håller på att utarbetas. Allt vad vi behöver är rejäla män som när det gäller inte ställer sig tveksamma till att genomföra den vad som än händer.

John Jag önskar er verkligen lycka till, mina herrar, och önskar att jag kunde delta själv.

Beck Det gör ni genom att se till att valkyriorna är med oss.

John Ni tror således på valkyrior liksom Hitler, som dock inte tror på älvor.

Beck Valkyrior är mera stridbara. Älvor är för beskedliga.

John Säg inte det. Älvorna är mera diskreta, syns inte och gör inget väsen av sig. Felet med valkyriorna är att de skramlar för mycket med vapnen.

Goerdeler Jag tror att vi kommer att behöva både valkyrior och älvor för att kunna lyckas, om vi inte alla vill bli likviderade före Hitler. Om jag känner honom rätt kommer han att förfölja alla motståndsmän till döds så länge han lever, och de blir ständigt fler och fler och dessutom mer och mer kända för honom. Ett diktatoriskt parti fungerar alltid som så, att dess bästa krafter är de som utrensas först, så att till slut bara alla de värsta finns kvar.

John Det är så långt som vi till varje pris inte får låta det gå. Om de värsta inte blir oskadliggjorda i tid så finns det till slut inga goda krafter kvar som kan ställa dem inför rätta.

Galen Precis, mina herrar. Därför sluter hela den katolska och andliga världen upp bakom de modiga män som är beredda att riskera livet om bara de ondas ledare röjs ur vägen.

John Lycka till, mina herrar.

Goerdeler Vi skall göra vårt bästa.

(Beck höjer sitt glas i en skål som komplimang till John. De skålar alla tyst tillsammans.)

Scen 3.

Rommel Mina herrar, ni har lagt fram ert prospekt för mig som en sannskyldig fälttågsplan med alla erforderliga detaljer, och jag måste erkänna att jag är imponerad. Ni verkar sannerligen ha tänkt på allt, och man måste därav dra den slutsatsen att er plan har alla möjligheter att fungera. Den är i själva verket åtminstone teoretiskt idiotsäker och perfekt. Problemet är att man aldrig i förväg kan veta vad som kommer att gå fel.

Beck Ingenting kan gå fel, herr fältmarskalk.

Rommel Nej, teoretiskt kan det inte det, er plan är vattentätt intakt, men av erfarenheten vet man att det ändå alltid inträffar något oförutsett som kan äventyra hela projektet. Jag beklagar, mina herrar, men som fältmarskalk kan jag inte befatta mig med er plan och inte delta med något ansvar. Kom tillbaka till mig sedan när ni har lyckats, och då skall jag gärna backa upp er med all min kraft.

Canaris Jag sällar mig till fältmarskalkens ställningstagande. Jag kan ingenting göra för att hjälpa förrän när ni har lyckats. När väl er Valkyriakupp har genomförts och föhrern är död är jag er man och lojal mot er intill döden som jag alltid varit mot mitt land.

Goerdeler Vi kan väl klara oss utan fältmarskalken och utan amiralen, general?

Beck Naturligtvis. Mina herrar, vi har bara invigt er i vår plan för att få den bekräftad. Vi har ansträngt oss för att få den perfekt och idiotsäker, och ville bara få det bekräftat av er att den var det.

Canaris Vad säger vår representant för England?

John Jag kan inte göra mer än bekräfta att den är verklighet för Whitehall när den väl har genomförts. Vi kan inte hjälpa er från England förrän ni säkert har lyckats, men då kan vi sätta alla klutar till för att genomföra en så gott som omedelbar fred.

Goerdeler Och vad säger vår svenske vän?

Wallenberg Herr borgmästare, jag finner hela projektet lika underbart som modigt, och jag kan bara innerligt hoppas att det lyckas utan svårighet. Jag kan nästan säga, att det måste lyckas utan svårighet, ty annars står vi inför en förödande förlängning av kriget i onödan, som kan vålla Europa och världen ännu värre skador än det har vållat hittills. Ert lands systematiska judeutrotning pågår för fullt, och bara ett mirakel som detta kan avbryta den. Jag känner nästan samtidigt för att varna er för, att om ni inte lyckas kan ni knappast räkna med att någon större tysk stad skall kunna överleva utan liknande eldstormsbombningar som Hamburg.

Beck Vi måste alltså helt enkelt lyckas.

Rommel Får jag fråga vem som utarbetat själva planen?

Beck Vi har naturligtvis gjort det gemensamt, men i främsta linjen för planeringen har hela tiden stått von Stauffenberg här.

Rommel Min komplimang, överste von Stauffenberg. Får jag tillägga det

tveka. Dess framgång kan vara helt beroende på den snabbhet varmed den genomförs. En timmes tvekan i ett känsligt ögonblick kan ödelägga hela affären.

Stauffenberg Säg inte detta till mig, herr fältmarskalk, utan till mera åldrade ansvariga militärer i nyckelpositioner som Olbricht och Fromm.

Rommel Har ni fått Fromm med i er plan?

Beck Vi har inte ens försökt, då han är för riskabel såsom enfaldig egoist och karriärist som bara tänker på sin egen fördel i alla lägen. Men han kommer att välja rätt sida när den vinner. Dummare än så är han inte.

Rommel Då kan jag bara önska er hjärtligt lycka till, mina herrar. Kom ihåg, att jag och amiralen vet ingenting och har inte varit närvarande vid detta obefintliga möte.

Stauffenberg (med honnör) Naturligtvis, herr fältmarskalk.

Canaris Får jag i min tur tillägga, att Tysklands öde kan hänga på att ni lyckas. Om ni misslyckas lär Hitler mera koncentrera sig på att utrota den sista hederliga människan i Tyskland än på kriget.

Beck Ett fullkomligt onödigt påpekande, herr amiral. Vi vet, att i dagens läge kan Tyskland och Europa ännu räddas. Om kriget får fortsätta utan att någonting görs för att drastiskt avbryta det kan varken Tyskland eller Europa överleva det.

Canaris Lycka till, mina herrar. Herr fältmarskalk, jag tror att vi är klara här.

Goerdeler Jag följer er ut. Följer ni med oss, herr Wallenberg?

Canaris Herr Martin?

(*Goerdeler går ut med Rommel, Canaris, John och Wallenberg.*)

Beck Kort sagt, mina herrar, vi måste lyckas. Det här är vår sista möjlighet.

Stauffenberg Vi ska lyckas, herr general, vad det än må kosta. Ty ett misslyckande kunde innebära den på långt sikt värsta katastrofen i hela detta världskrig, som om det inte redan varit alldeles katastrofalt tillräckligt.

Scen 4. Paris.

Lucy Hur kunde ni misslyckas? Vad var det som gick fel?

John (lågmlt) Det värsta var, att ingenting gick fel. Vi hade bara otur.

Lydia Berätta vad som gick fel, John.

John (suckar) Det råkade vara en mycket varm dag, och i sista ögonblicket bestämde Hitler att överläggningarna inte skulle ske i bunkern utan i ett annat svalare hus, där en bomb inte skulle ha samma verkan. Greve von Stauffenberg, som redan uppskjutit operationen en gång, ansåg inte att den kunde uppskjutas en gång till, varför han genomförde den. Han såg huset explodera när han lämnat det och antog att bomben haft önskvärd effekt, varför han gav klarsignal till maktövertagandet genom operation *Valkyria*, som gick ut på att utmanövrera SS från alla maktbefogenheter. Fastän han gav klarsignalen tvekade general Olbricht i tre timmar innan han vidarebefordrade den. De tre förlorade timmarna blev kanske avgörande. Icke desto mindre såg operationen ut att lyckas och det tämligen smärtfritt, när det kom fram att Hitler överlevt som genom ett under. I detonationsögonblicket hade han råkat luta sig över det tjocka bordet, som bomben var placerad under, vilket räddade honom medan hela huset blåstes ur. En nyckelposition innehades av general Friedrich Fromm, som när han hörde att Hitler ännu levde backade och förrådde det berömliga initiativet genom att vägra samarbeta. Han valde helt enkelt fel sida och föll för bekvämlighetens tröghet när han kunnat avsluta ett världskrig. Alla de modiga martyrerna, Stauffenberg, Beck, Olbricht och många andra, arkebuserades, och kriget fortsatte som vanligt med accelererad förföljelse mot judar och alla oppositionella. Antagligen kommer också Canaris och Rommel att avrättas förutom naturligtvis själve general Friedrich Fromm, som inte tidigare valt att välja fel sida.

Lucy Och ändå riskerar du livet med att komma hit och göra dig observerad av Gestapo.

John Det är lugnt, Lucy. Här är jag bara en valig fransman som än en gång kommer för att varna er för ert intima samröre med tyskarna, då ni därigenom kan få tråkigheter med motståndsrörelsen, som nu efter D-dagen och invasionen i Normandie har vingar under fötterna och luft under vingarna.

Lydia Vi måste genast få dig tillbaka till England, John, för din egen skull.

Lucy Kom du hit bara för att berätta om det misslyckade attentatet?

John Jag kom faktiskt för att berätta en ännu värre nyhet. Bruce har stupat.

Lucy (*vägrar tro sina öron*) Har Bruce stupat!

John Hans plan blev nedskjutet efter en bombräd på väg tillbaka mot England. Ingen kan ha överlevt nedskjutningen.

Lucy Inte han också! Först Vincent, sedan Greg och nu Bruce! Det är för mycket!

John Det var bara några dagar efter det misslyckade attentatet. Hade det lyckats hade han aldrig behövt fara ut på sin sista bombräd.

Lucy Förlåt att jag gråter, förlåt att jag faller i fällan för sentimentalitet, men jag kan inte hjälpa det. Jag kan inte tåla det. Jag kan inte smälta det. Jag kan knappast leva vidare med det.

John Du måste.

Lydia Du måste lämna oss, John. Du måste låta oss gråta ensamma.

John Tyvärr stannar jag för länge hur kort jag än stannar.

Lydia De allierade är i Frankrike nu. Kriget går åt rätt håll och kommer att nå ett slut.

John Men det kan ta ännu ett år.

Lydia Ja, det kan det. Desto viktigare är det att du lämnar oss nu, så att du desto säkrare kan återkomma.

John Jag lyder dig, Lydia. (*omfamnar henne varmt*) Ta hand om Lucy. Låt henne inte knäckas av detta omänskliga krig, som bara blir värre hela tiden.

Lydia Ingen risk, John. Vi är som systrar som kompletterar varandra. Hon har ögon att gråta med, men jag har ögon att se med.

John Då lämnar jag er. Kom ihåg att jag bara var en vanlig fransman som kom för att varna er för era affärer med tyskarna. (*kysser henne*) Farväl, Lucy. Du hör från mig nästa gång från England.

Lucy Det känns som om själva älvorna har svikit oss, när Hitler klarar sig och Bruce dör.

John Ja, det gör det.

Lydia De sviker bara dem som sviker dem.

John Vad vore vi utan dig, Lydia? Du är allt som behövs för att vi skall orka kämpa vidare. Att Bruce nu är borta betyder ingenting för de fortsatt accelererade bombningarna mot Tyskland. De sammansvurna konspiratörerna som försökte rädda Tyskland fruktade att det annars skulle förintas. Det är nu ett som är säkert, att det kommer att förintas. Förlåt att jag dröjt för länge. En sista kyss... (*kysser Lydia än en gång och går hastigt*)

Lydia (*omfamnar Lucy*) Han är kvar, Lucy. Både Bruce och Greg och Vincent är kvar hos oss.

Lucy Du kan se dem men inte jag. Jag kan bara gråta. (*gråter ut i Lydias famn medan Lydia försöker trösta henne*)

Scen 5. Hos Gestapo.

förhørsledaren För in henne.

ledaren Hur vet ni det, herr överste?

översten Jag känner henne sedan årtal. Hon är inte involverad i någonting.

ledaren Vi är medvetna om att hon står under ert beskydd, herr överste, vilket inte hindrar att vi måste förhöra henne. Jag föreslår att ni håller er i bakgrunden och följer med i förhöret, så kan ni själv bevaka era intressen och dra era egna slutsatser av det.

översten Ni får ingenting ut av henne, liksom jag inte fått det under tre år.

ledaren Ta in henne. *(Översten avlägsnar sig. Lucy förs in och visas en stol mitt emot förhørsledaren och hans skrivbord. Hon får naturligtvis lampor i ansiktet som vanligt medan hon endast ser förhørsledaren och ingen av de andra militärerna och poliserna i bakgrunden.)*

ledaren Vem exakt var mannen som besökte er mellan onsdag och torsdag?

Lucy En vanlig fransman.

ledaren Vad ville han? Vad var hans ärende? Vad gjorde han?

Lucy Vad brukar män göra hos oss? Ni känner ju oss.

ledaren Försök inte slingra er, fräulein Lucy. Det är riktigt att vi känner er sedan årtal, och just därför är det viktigt att vi får veta allt om er och era vänner, eftersom ni är beskyddad av vår överste. Vad ville er gäst? Vad var hans ärende?

Lucy Han varnade oss för att ha för mycket att göra med er tyskar, att det kunde leda till att motståndsrörelsen kunde ge oss obehag.

ledaren Har motståndsrörelsen gett er obehag? Har ni kontakt med den?

Lucy Svaret på båda frågorna är nej. Men motståndsrörelsen bevakar mig och är uppmärksam på trafiken i vår våning, då vi ej sällan besöks av tyskar.

ledaren Fruktar ni något från motståndsrörelsen?

Lucy Nej, men som ni väl vet så växer den sig starkare nu när de allierade befinner sig i norra Frankrike och vågar de ta mera initiativ. De håller sig inte dolda längre då de inte längre är rädda för er. Har jag något att frukta från er?

ledaren Även vi håller er under uppsikt, fräulein, och har noga reda på alla era besökare, just för att ni står under vår överstes beskydd. Ni har därför mera att frukta av motståndsrörelsen än av oss.
(Översten, som hela tiden följt med förhöret utan att synas av andra än publiken, träder nu fram.)

översten Lucy, vi kan bara garantera din säkerhet så länge vi är kvar i Paris. Du tillhör oss och är en av våra mest tilltrodda agenter. Du har aldrig bedragit oss, och vi kommer att se till att du förblir en av oss så länge vi är kvar. Men när vi är borta är det därför troligt att motståndsrörelsen kommer att vedergälla sådana som du. Därför ber jag dig att hålla dig beredd att komma med mig till Tyskland, om den dagen kommer att vi måste evakuera Paris.

Lucy Och Lydia?

översten Jag kan inte ta något ansvar för Lydia.

Lucy Jag stannar hos Lydia.

översten Det är på din egen risk.

Lucy Jag vet. Vi är båda engelskor, hon och jag, men har nästan helt naturaliserats som fransyskor under våra år här i Paris, särskilt nu under kriget, så vi känner fransmännen och förstår dem och kan därför inte vara rädda för dem vad de än gör.

översten Om ni väljer att stanna kvar i Paris och vi måste evakuera staden hoppas jag åtminstone ni kan ta er hem till England.

Lucy Det får vi se då. En sista fråga. Är vi alls misstänkta för något?

ledaren I krigstid är alla misstänkta för allt. Ni skulle mycket väl kunna vara dubbelspioner båda två, men ni har inte begått några misstag, och ni står under överstens beskydd. Hur misstänkta ni än är går ni därför fria tills vidare från åtgärder. Vi har ingenting att vinna på att tortera er. Annat var det med er landsman

som kunde hjälpa honom hur mycket han än försökte hjälpa dem. Hur misstänkta ni är av motståndsrörelsen för ert offentliga samröre med oss vet jag inte, men jag tror att de har större skäl att misstänka er för värre saker än vi.

Lucy Tack, herr förhørsledare. Får jag gå nu?

översten Ja, Lucy, du får gå. (*Lucy tackar för sig och går.*)

ledaren Vad tror ni, herr överste? Finns det något hopp om att vi kan komma åt motståndsrörelsen genom dem?

översten Vi har haft dem som bete i flera år utan något napp. Därför har vi låtit dem vara. Det är bara att låta dem fortsätta vara vårt bete. Deras besökare häromdagen var troligen inte fransman utan engelsman som inte hade något med motståndsrörelsen att göra. De är ju engelskor, och den ena är dessutom blind. Låt dem vara. De har ingenting med kriget att göra.

ledaren Men bevakningen av dem fortsätter?

översten Naturligtvis.

en soldat (plötsligt in) Vi har fått tag i honom.

ledaren Vem då?

soldaten Hennes besökare.

ledaren Bravo!

översten Vem är han?

soldaten En engelsman.

ledaren Jag visste det!

översten Det var ju det jag sade till er. Gör vad ni vill med honom, och tortera honom gärna till döds om han är hennes älskare.

ledaren Och om han avslöjar något komprometterande om henne?

översten Jag tror han dör först. Men låt mig veta resultatet av era förhör, även om det blir obefintligt. (*går*)

ledaren Rigga upp honom, Günther. Vi har ett jobb framför oss. (*reser sig för att förbereda sig på ett ordentligt förhör.*)

Scen 6. Lägenheten.

Lydia Tror du de har tagit honom?

Lucy Jag är rädd för det.

Lydia Det känns som om de hade gjort det. Men han klarar sig, även om de dödar honom. Tror du att de dödar honom?

Lucy I så fall har de redan gjort det. De är bra på att tortera till döds, särskilt folk som inte avslöjar någonting. John skulle aldrig avslöja någonting.

Lydia Nej, det skulle han inte. Han har ju ingenting att avslöja. Han har ju aldrig ens sett mina älvor. (*Det ringer på dörren.*) Vem tror du det är? En av dina kunder? En motståndsmän? En tysk?

Lucy Bara en tysk skulle våga sig hit med risk för livet, och han skulle vara medveten om det och gardera sig. Vill du stanna kvar?

Lydia Jag stannar kvar..

(*Lucy går och öppnar, häpnar när hon ser vem det är.*)

Lucy Walter!

översten Jag har kommit för ett sista besök, Lucy. Jag har kommit för att hämta dig.

Lucy Hämta mig vart?

översten Hem till Tyskland. Jag har blivit hemkallad.

Lucy Jag kan inte lämna Lydia.

Översten Du har inget val.

Lucy Du kan inte tvinga mig. Jag är en fri kvinna.

översten Lucy, saken är mycket enkel, och jag ska vara helt rak. Du tillhör oss. Om du vägrar följa med mig tillhör du dem. Då är du bevisligen en förrädare mot oss, och då måste jag skjuta dig. Du måste välja. Livet med mig i Tyskland eller döden.

Lucy Lydia, gå till ditt rum.

Lydia Nej, jag stannar här.

översten Din väninna har inget med saken att göra och inget att frukta. Kom med mig, Lucy. Det är det enda du kan göra, och det är enklare än någonting annat.

Lucy Jag kan inte lämna Lydia.

översten Det kan du visst.

Lucy Nej, det kan jag inte.

översten Då måste jag döda dig. Annars blir du gripen och torterad till döds, som din vän John.

Lucy Han var inte min vän. Han var Lydias.

översten Han är ändå torterad till döds.

Lucy Du ljuger.

översten Jag ljuger aldrig.

Lydia Jo, han ljuger. John är inte död.

översten Gestapo dödade honom genom tortyr under ett förhör varunder han inte avslöjade någonting av intresse, ty han visste ingenting utom sådant som inte var nyttigt för någon att veta. Jag har fotografier av hans lik om du inte tror mig. Lydia kan inte se det, men du kan.

Lydia Han ljuger. Gå med honom, Lucy. Han är ändå död.

översten (till Lydia) Varför säger du det?

Lydia För att ni är det.

översten Unga dam, ni är inte tillräknelig. Ni vägrar acceptera fakta därför att det skulle göra för ont. Det är en helt naturlig kvinnoreaktion. Kom med mig nu, Lucy.

Lucy Nej.

översten Jag ber dig för sista gången.

Lucy Jag stannar här hos Lydia.

översten Då måste jag skona dig med att döda dig innan andra gör det på värre sätt. *(drar fram pistolen)*

Lucy Jag beklagar, Walter, men jag överger inte min post.

översten (med pistolen riktad mot henne) Vem är du egentligen? Jag är inte den ende tyske officer som älskat dig, och vi vet hur många fransmän du mottagit samtidigt, de flesta troligen motståndsmän. Om du inte visar att du är med oss måste du vara emot oss. Du känner för många i fiendeläget. Du till och med ljög om John och sade att han var en fransman, fastän han var engelsman.

Lucy Jag lydde honom. Det var hans livs sista vilja. Han ville skydda oss. Därför skulle vi hålla fast vid att han var fransman.

översten Vad ville han? Föra er i säkerhet till England?

Lucy Han ville delge oss den tragiska nyheten om en god väns död.

översten En landsman?

Lucy Ja.

översten Jag beklagar. Och det var allt?

Lucy Det var allt, Walter. Skjut mig nu.

översten Varför gav du mig din kärlek om inte för att utnyttja mig?

Lucy Känner du kvinnorna så dåligt? De kan bara ge sin kärlek om de älskar. Ni mördade Greg för mig, som jag älskade. Nu skryter ni med att ha mördat John, som Lydia älskade. Ändå har vi även älskat er. Skjut mig för det, Walter. Vi har inte förrått någon, men ni tyskar har förrått kärleken. Ändå har ni dyrkat Wagner, den mest besinningslösa älskaren av alla.

översten Jag måste döda dig, Lucy, bara för att inte göra ditt lidande värre hos

Lucy Skjut mig då. Vad väntar du på? Vill du göra ditt eget lidande värre?
översten (*tvekar och kan tydligen inte skjuta. Plötsligt smäller ett skott, och översten, skjuten bakifrån faller framstupa mot Lucy. En blodpöl rinner genast ut ur hans mun. Lucy böjer sig snabbt ner och undersöker honom.*)

Lucy Död! (*ser upp. In kommer en fransk motståndsmän.*)

Jean Det var nära ögat, Lucy. Vi måste få er bort härifrån. Paris faller om några dagar, men de sista tyskarna blir ständigt mer desperata och hänsynslösa. De hade till och med förberett en sprängning av hela Paris!

Lydia Jag stannar här, Lucy, tills John kommer tillbaka.

Lucy Jag stannar hos Lydia.

Jean Är du inte klok?

Lydia Det är det hon är.

Jean Tyskarna kan komma hit när som helst! Ni har ingen chans!

Lucy Ta med dig liket när du går. Det är ju du som har skjutit det.

Jean Det har jag velat göra länge. Jag är fri från ansvar för era liv, Lucy. Skyll er själva. (*bärgar liket, släpar ut det och försvinner.*)

Lucy (*placerar om en matta över blodpölen*) Om tyskarna kommer hoppas jag de inte halkar på mattan.

Lydia John kommer tillbaka, Lucy.

Lucy Jag tror dig, även om Walter faktiskt aldrig ljög.

en Gestapopolis (utanför, bultar på dörren) Aufmachen! Vi hörde skott! En motståndsmän sprang ut härifrån!

Lucy (*öppnar lugnt dörren*) Ja, min herre. En motståndsmän kom in hit medan översten var här och sköt honom.

polisen (flera poliser in efter honom) Var är han?

Lucy Motståndsmannen eller översten?

polisen Översten!

Lucy Motståndsmannen tog med sig honom ut.

polisen Ni är under arrest!

Lucy Det var inte jag som sköt honom. Motståndsmannen gjorde det på eget bevåg. Jag inte ens bjöd in honom. Men översten visste att han kunde bli skjuten av motståndsmän om han kom hit.

polisen Ni är arresterad!

Lucy Ja, ni har sagt det redan. Men jag kan inte lämna Lydia.

polis 2 De kommer, Wolfgang. Vi måste gå. (*bomber och skottlossning i bakgrunden*)

polisen Fördömda fransmän! Nu anfaller de till och med på dagtid! Skyll er själv, fräulein! (*tar fram sin pistol och skjuter henne, springer genast bort med de andra poliserna.*)

Lydia Lucy! (*trevar sig fram mot var Lucy har fallit, finner henne, tar henne i famnen sittande på golvet, blir alldeles blodig, men Lucy lever ännu.*)

Lucy Det gör inte ont, Lydia.

Lydia Lucy! Inte du också!

Lucy Jag går till dina älvor. Jag får snart se dina älvor i verkligheten.

Lydia Stanna här, Lucy! Vi ska hålla kvar dig!

(*Jean kommer plötsligt in igen med flera motståndsmän.*)

Pascal Är hon död?

Jean De sköt henne, de djävlar!

Lucy (*svagt*) Nej, jag är inte död ännu.

Lydia (*håller henne stadigt*) Hon lämnar mig inte.

Jean Fröken Lydia, ni blir ensam här om ni stannar här.

Lydia Jag är aldrig ensam.

Pascal (*har undersökt Lucy*) Hon har inte långt kvar.

Jean Kan vi rädda henne?

Jean Vi måste!
Lydia Lugna er. Jag räddar henne.
Pascal Vi måste gå, Jean. Vi måste befria Paris.
Jean Ja, det måste vi.
Lydia Ni kan lugnt gå till era plikter. Lucy stannar hos mig.
Jean Vi kommer tillbaka. Kom, Pascal! (*skyndar vidare med Pascal med sina vapen i högsta hugg*)
Lucy Farväl, Lydia. Tack för allt, för din vänskap, din undervisning och din upplysning.
Lydia (smeker hennes huvud med sitt) Du lämnar mig inte, Lucy. Jag behåller dig.
Lucy Och vad skall du då göra med mig när jag är död? Begrava mig?
Lydia Nej, Lucy. Du skall leva med mig, liksom de andra.
Lucy Vilka andra?
Lydia . Alla som har dött för mig. De har alla stannat kvar.
Lucy Gör vad du vill, Lydia. Jag beklagar att mina ögon slocknar.
Lydia De skall bli seende.
Lucy Då ses vi på andra sidan. (*dör*)
Lydia (sänker sitt huvud ner mot Lucys bröst, behåller henne och släpper henne inte, som om hon ville vagga henne till sömns) Sov, Lucy, sov gott tills du vaknar igen. (*förblir sittande madonnalik med Lucy i famnen när scenen sluts.*)

Scen 7. England, ett sjukhus.

doktorn (bekymrad) Berätta hur det gick till.
skötaren Hon blev fördd hit av franska motståndsmän, som tagit hand om henne i Paris, där hon fortfarande omfamnade en väninna som hon bott tillsammans med som skjutits av Gestapo. Tydligt hade väninnorna förlorat många vänner tidigare, ty denna Lydia verkar helt besatt av sina döda vänner. Hon vill inte känna någon annan.
Doktorn Och hon insisterar på sina svarta kläder och sitt långa hår?
skötaren Hon vägrar använda andra kläder än sina egna, som alla är svarta, och hon vägrar låta någon annan än hon själv att sköta sitt hår.
Doktorn Varför?
Skötaren Hon säger, att det enda hon någonsin kan svepa sina sorger i är sitt hår, som hon därför lika litet kan klippa av som sina sorger.
Doktorn Stackars människa.
Skötaren Men hon sköter det väl, även om det är allt hon kan sköta. Den mördade väninnan tog tydligt hand om henne, men henne förutan är hon helt hjälplös.
doktorn Och utan kontakt med verkligheten?
skötaren Bara med de döda.
doktorn Nåväl, vi får hoppas att hennes tydligt samlade chocker släpper någon gång. Under tiden får vi ha henne här. Det är bara att visa henne till hennes rum.
skötaren (går ut och hämtar Lydia, som är helt oförändrad) Kom in här, fröken Lydia. Ni är i goda vänners vård här.
Lydia (låter sig föras in) Det är jag alltid.
doktorn Vi hoppas ni skall känna er som hemma här. Inget ont kan mera drabba er här, så länge ni stannar.
Lydia Visa mig bara till det rum där jag får bo, så att jag får känna mig hemmastadd. Jag vet att jag har vänner där.
doktorn (till skötaren) Visa henne rummet, Arthur.
skötaren (läser upp en dörr till en cell) Är det något ni önskar eller behöver, fröken

Lydia Bara att ni lämnar mig ensam och i fred med de mina.
skötaren Ni har en ringklocka strax bredvid sängen. Bara ring om ni önskar något.
Lydia Tack, herr skötare. (*Skötaren för in henne i cellen och visar henne sängen, där hon sätter sig.*) Ni kan gå nu. Jag klarar mig härifrån själv.
(*Skötaren går ut igen och stänger dörren efter sig, då och då betraktande Lydia spörjande om hon skulle vilja något, men Lydia är helt blank.*)
(*När skötaren avlägsnar sig och stängt dörren och är säkert borta öppnar sig väggarna i cellen, och fram kommer de alla: Lucy, John, Greg, Bruce, Vincent, sedan även Canaris, Beck, Rommel, Goerdeler, Stauffenberg och till slut även doktor Freud, Stefan Zweig och professor Smith. När de alla börjar nalkas henne, liksom för att välkomna henne, reser hon sig och breder ut armarna, varvid det visar sig, att hon faktiskt ser dem.*)
Lydia Ni är mina älvor nu, mina älskade vänner. Det är inte ni som skall välkomna mig. Det är jag som välkomnar er!
(*Och de kommer alla fram och hälsar ömt och artigt på henne, när ridån långsamt går ner...*)

Slut.

(Göteborg 21.3.2009)